

UNIVERSITAS

80 ÅR MED

Norges største studentavis

utgave 16, årgang 80

www.universitas.no

Torsdag 13. august 2026

\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$

OSLO: VERDENS DYRESTE STUDENTBY

\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$

Nyhet
s. 4–5

Prinsessejakt PÅ BLINDERN

Nyhet
s. 6–7

Krokstadelvabrannen

**NABOLAGET
SOM FORSVANT**

Nyhet
s. 8–9

Hersleb Visekollektiv:

**– VI PRØVER IKKE Å
BLI POPSTJERNER**

Kultur
s. 22–23

**KAKKERLAKK-
BEVEGELSEN
I INDIA**

Utenriks
s. 20–21

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: Ingemar Stirling Gundersen
stirlingingemar@gmail.com 901 70 672
Nyhetsredaktør: Ella Jørgenvåg Svendsen
adalouisea@gmail.com 948 09 383
Fotosjef: Shilan Sari
Desksjef: Emilie Sveinsson
Nettredaktør: Emil Kvebæk Øvretveit

Uttegner: Nora Hognes Berg
Uttegner: Maria Mogens Bø
Uttegner: Thea Ugland Engen
Uttegner: Fabian Lenschow
Deskjournalist: Åsne Skeie
Korrektursjef: Mia Huse

Daglig leder: Maryam Amini
Besøksadresse: Moltke Moes vei 33
Post: Boks 3 Blindern, 0313 Oslo
Epost: universitas@universitas.no
Nettside: www.universitas.no

Leder

Prinsessen på (al)erten

Ingemar Stirling Gundersen,
Ansvarlig redaktør

Solen skinner i kjølvannet av en sommer vi sent vil glemme. Studentene er ute og drikker øl, blir kjent med sin nye campus og de røde fadderuke-t skjortene pryder landskapet. Midt i det hele var Universitetet i Oslo (UiO) preget av et storslått arrangement man knapt har sett maken til, nemlig prinsesse Ingrid Alexandras første dag som utvekslingsstudent ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet. Foran et gigantisk pressekorps og rektor ved Universitetet i Oslo (UiO), Ragnhild Hennum ble hun mottatt som Norges landslag på slottsplassen.

Rektoren var klokkeklar på at prinsessen skal være en helt ordinær student. Det er kanskje et noe annet bakteppe for hennes inmatrulering enn ved University of Sydney forrige sommer. For der Australias største by klokker inn på 5. plass på Qs rangering av verdens beste studentbyer, er hovedstaden i verdens rikeste land på

en sørgelig 88. plass. I denne ukens Universitas kan man dessuten lese at Oslo er verdens dyreste studentby.

I tillegg til dette virker studentboligkrisen som en umulig oppgave for et hvert byråd å løse. Oslo-byrådet bestående av Høyre og Venstre gikk i 2023 til valg på at 10.000 nye studentboliger skulle bygges. Disse studentboligene ville gjort at ingen trengte å sove på brakke for å starte studietiden sin i hovedstaden.

Disse trendene er kanskje ikke noe som preger prinsessens hverdag, ei heller om SV-fakultetutdannelsen hennes utdanner henne til arbeidsledighet, slik den nye Unge Høyre-leder Nicolai Østeby er bekymret for. Det er avklart for henne.

Men prinsessen har nok helt andre problemer enn det vi rødblodede studenter har. Hvor ordinær SV-fakultet student har prinsessen tenkt eller mulighet til å være? Skal hun kunne ta en øl på Chateau Neuf? Kun et steinkast unna blodtørste NRK-jour-

nalister? Kan hun bli med i Universitas? Har noensinne PST vært utenfor U1? Kan hun få oppleve en så vakker tid uten å bli overveldet av media (som oss selv) og kjendisstatusen sin?

Høye levekostnadspriser, jobbsikkerhet, mangel på studentboliger og leieobjekter på det private markedet som spiser opp hele stipendet preger fremdeles Oslo-studentenes hverdag. Vi har våre problemer, kronprinsessen har sine. Til tross for til tider dystre tall viste sommeren hvor vakker og festpreget Oslo er. Så lenge vi opprettholder samholdet vi dannet under fotball-VM, skal vi alle klare å få jobb og ha det hyggelig i verdens 88. beste studentby. Hvem faen bryr seg om Qs rangering uansett?

Dette er en lederartikkel. Teksten gir uttrykk for avisens holdning, og ikke redaktørens personlige overbevisninger

Arkivaren av Åsne «Inkvisitoren» Skeie

Arkivaren

Øyafestivalen har aldri vært hip

«Middelklassehygge», lød Universitas' nådeløse dom over Øyafestivalen i 2014. «Her finnes ingen pretensjoner om noe arketypisk Woodstock-aktig festivalanarki. Derfor mangler Øya helt den glamorøst lurvete sjarmen Roskilde og andre rockefestivaler tilbyr». Et sirupsseigt publikum var mer opptatt av økologiske, håndlagde festivalpølser enn av Robyn dette året. Med Aftenpodden, dagsbilletter til 1700kr og pommefrites med Västerbottenost og black garlic-majones på årets festivalprogram, er det ingenting som tyder på at utviklingen har gått riktig vei.

Universitas, 13. august 2014

Kongelig fashion

I denne utgaven fra 2002 kan vi lese et kort, men eksklusivt intervju med kronprins Haakon om hans studietid på UiO i 1999, hvor han legger særlig vekt på at han ikke vil glemme tiden blant oss andre med de «praktiske ungdomsklærne». I 2026 er stimulatortene en anelse flere på SV-fakultet. Vil Ingrid Alexandra gå i sin fars fotspor og velge gorp-core (Osprey-sekk), norm-core (sekk fra Douchebags)

eller poor-core (hullede veske fra Vinted)?

Universitas, 10. april 2002

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studensamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vier varsom-plukens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Det andre opptaket

Gratulerer! Du har fått studieplass. No byrjar konkurransen som ikkje stod i opptakskrava.

Studentbustad

Olivia Szlage,
journalist i Universitas

Den kyniske filosofen Diogenes budde, ifølgje tradisjonen, i ei krukke. Då Aleksander den store oppsøkte ham og tilbød å oppfylle eit ønske, bad Diogenes verdas mektigaste mann om éin ting: å flytta seg ut av sola.

Historia blir gjerne fortald som eit bilete på fridom. Diogenes trong så lite at sjølv Aleksander ikkje hadde noko å lokka han med. Men poenget er ikkje at han budde trongt. Poenget er at han valde det sjølv. Fridom handlar ikkje om å klara seg med minst mogleg, men om å kunna velja. Ein rett er lite verd dersom du ikkje har moglegheit til å bruka han.

Det same idealet finst i høgare utdanning. Kven foreldra dine er og kor mykje dei tener, skal ikkje avgjera kor langt du kan koma. Du skal konkurrera om studieplassen med karakterar, ikkje eigedom. Så kjem august, og eit nytt opptak byrjar. Denne gongen finst inga poenggrense. Her tel depositum, foreldre, nettverk og kor raskt du svarar ein utleigar på Finn.

Bustadmarknaden har blitt opptak nummer to.

I skrivande stund står 17 105 studen-

tar i kø for studentbustad, 921 fleire enn på same tid i fjor. Samstundes har rekordmange, 18 430, fått tildelt bustad. Det er nesten imponerende korleis den årlege pressemeldinga klarer å vera både ei gladmelding og eit naudrop. Når eit rekordår

framleis endar med ein større kø, er det verdt å spørja kva me eigentleg feirar. Studentbustadkrisa har for lengst fått fast plass i kalenderen. Etter ferien kjem køtala, bileta av koffertar og sovesalar, og rådet om å ha is i magen.

Regjeringa har rett nok rekordtal å visa til. I fjor vart det ferdigstilt fleire student-

bustader enn nokon gong, og tusenvis fleire er under bygging. Likevel er køen lengre enn på same tid i fjor. Forskings- og høgare utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap) kallar utvikling «en suksess som fortsatt er under arbeid» til NRK. Til studentane som framleis ventar, er budskapet klar: «Erfaringen er at det løser seg for de aller fleste. Ikke gi opp.»

Det kan godt vera sant. Mange får bustad når køen flytta seg. Men det løyer seg er òg ei praktisk formulering, fordi ho ikkje seier korleis det løyer seg, eller kva studenten må betala for løysinga. Køen blir kortare når ein student får ein nøkkel. Han blir òg

Du må berre skaffa depositum, vinna konkurransen om eit kollektivrom og overtyda ein utleigar om at akkurat du er ryddig, roleg og helst aldri heime. Studenten som kan bu sjå ei tante eller få depositumet overført same kveld, får tid til å leita. Studenten utan eit slikt sikkerheitsnett må ta det som finst, eller la vera.

Me veit at 12 prosent fell frå i løpet av det første studieåret. Kor mange av dei som gav opp fordi dei ikkje fann ein stad å bu, veit me ikkje. Ein kortare bustadkø fortel oss ikkje nødvendigvis at problemet er løyst.

I Aalborg har kommunen valt ei anna tilnærming. Nye hauststudentar kan søkja om bustadgaranti, bli prioritert og få tilbod om bustad. Garantien lovar ikkje draumeleigheita. Tanken bak er eigentleg ganske enkel: når samfunnet inviterer deg til å studera i ein by, har byen òg eit ansvar for at du kan bu der.

Me må slutta å behandla bustad som eit privat logistikkproblem etter at studieplassen er delt ut. Lærestadene bør kartleggja om bustad er ein grunn til at studentar ikkje møter eller sluttar. Rekordbygging er bra, men ho hjelper ikkje studenten som står utan bustad ved studiestart. Staten bør derfor utvikla mellombelse bustadgarantiar medan kapasiteten blir bygd ut. Politikarane må slutta å omtala ei krise med fast plass i kalenderen som eit forbigående problem.

Diogenes valde krukka fordi han ville frigjera seg frå samfunnet. Studentar skal ikkje måtta leva som kyniske filosofar for å få delta i det.

Politikarane må slutta å omtala ei krise med fast plass i kalenderen som eit forbigående problem

kortare når studenten tek eit rom hen ikkje har råd til, pendlar i timevis, flyttar heim att eller gir opp studieplassen. I statistikken ser alle utvegane like ut, eit namn mindre.

Det er her skiljet mellom retten til å studera og moglegheita til å gjera det blir synleg. Du er fri til å takka ja til ein studieplass i Oslo, sjølv om du ikkje har råd til å bu der.

Nyhetsredaktør: **Ella Jørgenvåg Svendsen**
eljs@hotmail.no 941 27 058

NYHET

Kjempekort oppmerksomhetsspenn

«Jeg gruer meg skikkelig til å stå foran 700 studenter og prøve å overtale dem til å være fysisk og mentalt til stede.» skrev førsteamanuensis Inga Strømke ved NTNU i Khrono før studiestart. Hun sikter til studenter som heller har fokuset rettet mot TikTok eller heller vil se forelesningen over video fra hybelen. Flere forelesere forteller til Khrono at de kjenner seg igjen. De beskriver stille auditorium der ingen snakker

med hverandre og ukonsentrerte studenter.

– Vi må veilede dem mer i hverdagen enn før, fordi trykket er så stort og distraksjonsmulighetene så store, sier BI-professor Morten Kinander til Khrono, og forteller at studentene for fem år siden var mer engasjerte. Oppfordringen er klar: legg bort mobilen, vend snuten mot foreleseren og snakk med naboen!

EJS

Oslo kåret til verdens

Studenter er ikke overrasket over kåringen.

Studentøkonomi

Text Maria Høgetveit Jølle
Foto Sebastian Vetsch

Oslo regnes som verdens minst rimelige studentby å bo i. Det kommer fram i rangeringsselskapet QS sin årlige rangering over verdens beste studentbyer.

Rangeringen tar for seg 150 studentbyer, Oslo er eneste by fra Norge. For å kvalifisere til range-

ringa må studentbyen ha minst 250.000 innbyggere og minst to universiteter. At Oslo troner høyest skyldes de høye levekostnadene. På den generelle lista over beste studentbyer i verden, havner Oslo på en 88. plass.

Khrono omtalte kåringen først. Saleh Samer Saleh Abujazar (18) har nettopp flytta til Oslo for å begynne på dataingeniør-studiet Han er ikke overraska over QS sin rangering av den norske hovedstaden.

– Jeg flytta nettopp, og jeg har allerede brukt hele storstipendiet mitt på ting jeg må ha. Det er jo forferdelig, sier han.

Hva er G

+ G er forkortelsen for «grunnbeløpet i folketrygden». Dette tallet brukes til å beregne ytelsene i folketrygden.

+ Folketrygden er en obligatorisk trygdeordning for alle som bor i Norge og gir økonomisk støtte i forbindelse med blant annet sykdom, graviditet og arbeidsløshet.

+ Grunnbeløpet blir oppdatert 1. mai hvert år og blir bestemt av Stortinget. Per 1. mai 2026 er 1 G er 136 549.

Kilde: Lovdata.no og Nav.no

Savner høyere studiestøtte

Abujazar har allerede begynt å søke deltidsjobb som han kan ha ved siden av studiene.

– Det er umulig å overleve på bare lån og stipend.

Han er redd for at mye tid og energi i studietida kommer til å gå med til å stresse over jobb og penger, og at det kan gå utover studiene.

Abujazar håper politikeren kan vurdere å øke studiestøtten, og tuller med at de sikkert hadde klart seg dårlig om de var satt i samme økonomiske situasjon som oslosstudentene står i i dag.

Sunniva Nilsen Albrechtsen

(23) er heller ikke det minste overrasket over at Oslo skårer nederst på rimelighetskåringa til QS.

– Jeg betaler mer i husleie enn jeg får i lån og stipend.

Albrechtsen forteller at hun betaler 12.000 kr i månedsleie. Den månedlige utbetalingen fra lankassa, hvis man tar ut fullt lån og stipend, ligger nå på 11.616 kr.

Hun skal begynne på sykepleier-studiet, og sier at hun er avhengig av å ha en jobb ved siden av, men hun er redd det kan bli slitomt.

– Studiet er jo en fulltidsjobb, så da har du både en fulltidsjobb

DYRT: Saleh Samer Saleh Abujazar (18) forteller at å flytte til Oslo for å studere har vært en dyr affære. Han er ikke overrasket over at Oslo kåres til verdens dyreste studentby.

Fotballsupporter-slagsmål

Lørdag kveld ble baren Café Nero angrepet av flere maskerte personer, skriver Avisa Oslo. Det skal ha vært et sammenstøt mellom Lyn og Vålerenga-supportere der stoler ble kastet mot fasaden og døren ble forsøkt revet opp.

– Jeg har ikke nøyaktig antall, men det var nok fort 20-30 mennesker, sa Iversen til Avisa Oslo.

Ingen personer ble skadet eller pågrepet. Daglig leder for baren, Morten McRoberts, anslår skader verdt rundt 50.000kr, skriver VG.

Håkon Blystad fra Bastionen, Lyns supporterklubb, mener ikke «sammenstøt» er riktig beskrivelse, men at det var Vålerenga-supporterne kom inn på baren de satt på, skriver VG. Vålerengas supporterklubb, Klanen, tar

sterk avstand fra hendelsen.

Håper ikke sommerens fotballekstase fører til flere rastløse utbrudd fra supportere som ikke lenger kan henge fra lyktestolper lovlig.

EJS

s dyreste studentby

FOTO: NSO / SKJALG BØHMER VOLD

Vi må få ned bokostnadene, det er den største utgiften vi har

Eva Franko Aas, leder NSO

Jeg betaler mer i husleie enn jeg får i lån og stipend

Sunniva Nilsen Albrechtsen (23), oslostudent

jo det veldig mange studenter har fortalt om veldig godt. Det er utrolig dyrt å være student i Oslo, sier NSO-lederen og legger til:

– I år ble studiestøtten justert med mindre enn prisveksten. Når man ser at Oslo blir kåret til verdens dyreste studentby, så syns jeg at det begynner å haste.

Aas etterlyser også at det bygges flere studentboliger og viser til at NSO har et mål om at én av fem studenter skal ha mulighet til å bo i studentbolig. I de større byene, som Oslo, er målet oppjustert til 30 prosent på grunn av høye leiepriser.

– Vi må få ned bokostnadene, det er den største utgiften vi har.

NSO-lederen forventer at regjeringen oppfyller målene de har satt om studentboliger.

– Nå har de gitt tilskudd til å bygge 2000 studentboliger i år. Hvis de skal klare å oppfylle målet sitt om 12 000 nye studentboliger i løpet av perioden sin, må de sette opp farten.

– En fantastisk studentby

Forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap) beskriver Oslo som «en fantastisk studentby med mange muligheter», i en e-post til Universitas. Likevel innrømmer hun at det er en dyr by å bo i.

«For å få ned bokostnadene til studenter har vi over flere år prioritert å bygge flere rimelige studentboliger, og i 2025 ble rekordmange studentboliger ferdigstilt,» skriver hun.

I 2025 ble det bygget 2366 nye studentboliger. Aasland viser også til at det er rekordmange studenter som har fått tilbud om studentbolig i år og at regjeringen har et mål om å bygge 12 000 nye studentboliger i løpet av regjeringsperioden.

«Det er Studentsamskipnaden i Oslo som har bygget flest nye studentboliger de siste 10 årene, så Oslo har hatt den største tilveksten av studentboliger,» skriver hun.

Til tross for at rekordmange

har fått tilbud om studentboliger, var det i starten av august fortsatt nær 5900 på venteliste hos Studentsamskipnaden SiO.

På spørsmål om å sette studiestøtten til 1,5 G svarer Aasland:

«Vi har bestemt at vi skal knytte studiestøtten til G. Innretning på dette kommer vi tilbake til når statsbudsjettet legges frem i oktober. Dette kommer i tillegg til en betydelig økning i studiestøtten de siste årene.»

Hun viser til at studiestøtten har økt med 44 000 kroner siden 2021.

«Vi prioriterte å styrke studentøkonomien over flere statsbudsjett.»

Ambisjon om Nordens beste

Byråd for byutvikling i Oslo, Anita Leirvik North (H), skriver i en e-post til Universitas at det haster å både fiske leiemarkedet og å skaffe flere studentboliger.

«Vi har en ambisjon om at Oslo skal være Nordens beste studenthovedstad. Vi ønsker derfor at det skal bygges flere studentboliger, slik at det blir gode boforhold og rimeligere å bo.»

North skriver at finansieringen av studentboliger er et statlig ansvar, men at byrådet ønsker å legge til rette for utbyggingen av flere studentboliger. Hun viser til at byrådet siden 2023 blant annet har solgt to eiendommer til studentboliger til SiO.

«Vi har også bedt staten gi Husbankfinansiering til private og ideelle aktører som bygger studentboliger, ikke bare samskipnaden»

Selv om man når målet til NSO om å tilby 30 prosent av studenter studentbolig, vil det fortsatt være 70 prosent som må dekkes på det private leiemarkedet.

North skriver at hver femte leiebolig har forsvunnet fra markedet de siste syv årene, og at første tiltak må være å få ned skattetrykket på utleieboliger.

og en deltidsjobb. Men det er det man må gjøre for å ha råd til å bo her, legger hun til.

Albrechtsen frykter at hun kommer til å måtte prioritere bort å kunne gjøre «gøy ting» og å være sosial som en konsekvens av

at hun må jobbe for å få økonomien til å gå rundt.

Etterspør 1.5 G

Før jul i fjor ble budsjettpartnerne enige om å knytte studiestøtten til grunnbeløpet i folketrygden (G) i

forhandlingene om statsbudsjettet for 2026.

Ledere for Norsk studentorganisasjon (NSO), Eva Franko Aas, er tydelig på at de mener studiestøtten burde være på 1,5 G.

– Kåringen fra QS illustrerer

FORVENTER 1.5 G: Eva Franko Aas, leder for Norsk studentorganisasjon (NSO), forventer at studiestøtten blir satt til 1.5 G.

En helt vanlig p

MEDIEDARLING: Rektor Raghild Hennum ved UiO var populær under prinsesse Ingrid Alexandras studiestart.

Det var et rart spørsmål. Hun er jo kongelig!

Raghild Hennum, rektor ved UiO

STIVPYNTEDE: Representanter fra studentparlamentet ved UiO sto klare til å motta prinsesse Ingrid Alexandra som ny utvekslingsstudent ved UiO mandag morgen.

– Hun skal være en helt vanlig student, mener rektor Raghild Hennum om prinsesse Ingrid Alexandras studiestart ved UiO. Men med rektor, dekan og pressekorps på slep var prinsessens velkomst som utvekslingsstudent fra Universitetet i Sydney alt annet enn ordinær.

Studiestart

Tekst Åsne Skeie
Foto Sebastian Vetsch

– Hvordan ser hun ut?

Universitas' fotograf ser spørrende ut. Sammen med et trippende pressekorps står vi utenfor Villa Eika på Universitetet i Oslo (UiO). Det er mandag morgen, og tusenvis av nye studenter strømmer til campus for å ta fatt

på første studiedag etter sommerferien.

Vi venter imidlertid ikke på hvem som hels, men på en utvekslingsstudent utenom det vanlige: Prinsesse Ingrid Alexandra skal i dag ønskes velkommen til UiO, hvor hun høsten 2026 skal ta fag ved det samfunnsvitenskapelige fakultet.

Det er ikke hver dag vi får prinsesser på utveksling. Seansen skal selvfølgelig dokumenteres – hvis vi kjenner henne igjen.

– Har sikkert gjort det før

Rektor ved UiO Raghild Hennum tørker hendene på buksene og retter på et gedigent rektorsmykke. En sikkerhetsvakt dytter oss vekk fra veien opp mot villaen, hvor et stivpyntet studentparlament står klare på trappa.

– Hun er her om to minutter! Slottets utsendte vifter med armene og ber journalistene trekke til siden. To mørke BMWer ruller opp. En smilende prinsesse stiger ut.

I haglende blizzregn er hun umulig å overse. Lederen av studentparlamentet Anna Bergum Furset tar prinsessen i hånda. I tillegg til dekanen for det samfunnsvitenskapelige fakultet Anne Julie Semb og rektor Hennum, er hun den eneste av de fremmøtte som får snakke med prinsessen denne dagen.

– Det var hyggelig, men litt vanskelig med så mange kameraer rundt, forteller Furset til Universitas om samtalen med prinsessen.

– Men prinsessen var veldig flink. Hun har sikkert gjort det før, legger hun til.

– Hva tenker du om at én student får en så omfattende mottakelse, mens tusenvis av andre studenter starter anonymt samme dag?

– Jeg tror det er fint at mediene får tatt bildene sine nå. Så kan hun og alle andre studenter føle

seg trygge og helt vanlige resten av året.

Furset understreker at situasjonen selvfølgelig var veldig unormal, men at studentparlamentet ikke har planer om å gjøre noe mer ut av prinsessens studiestart.

– Det var bare var 20 minutter med en liten gåtur, poengterer hun.

Presseløp på Frederikkeplassen

Til tross for at de pressens fram møtte fikk en utførlig brifing om gåturens nøye planlagte rute fra Villa Eika til det samfunnsvitenskapelige fakultet i Eilert Sundts hus på forhånd, ble det vanskelig for tilfeldige forbigående studenter å bevege seg utenom pressemøtet denne morgenen.

For hyrden av journalister og fotografer var det nemlig om å

Prinsessestart

Vi løper ikke etter kjendiser

Student Inge Moltumyr (22)

gjøre å komme først til turens i alt fem fotopunkter. Med det var det duket for en 400 meter pres-sprint over Blinderns ikke altfor store campus.

– Flytt deg!, roper en middelaldrende journalist fra et ukjent mediehus og griper fatt i sekken til Universitas utsendte. Et par kamerastativer velter. Mens vi både løper og knipser om kapp med VG, holder en tålmodige prinsesse et rolig tempo.

Selv om presseflokken ligner en flokk sultne måker på Aker Brygge, er det påfallende få studenter som tar notis av begivenheten. Er vi på feil sted?

Student Inge Moltumyr (22) la merke til pressen og rektor, men ikke til selve prinsessen.

– Nordmenn er veldig tilbakeholdne. Vi løper ikke etter kjendiser, sier han til Universitas.

En «vanlig» student

Etter 20 heseblesende minutter når vi omsider Eilert Sundts hus, og prinsessen får gå inn til faddergruppa si.

Men mediemassakren på Blindern campus er ennå ikke over. Rektor Hennum blir stående, parat til intervju. NRK og Aftenposten har vært ute en pressemorgen før, og stikker mikrofonene opp i nesa på rektor før Universitas reker å ta bestikk av situasjonen.

– Prinsessen skal studere på vanlige vilkår og være en vanlig student, sier Hennum ettertrykkelig.

En journalist med kameraveske som skjold kniver seg foran oss.

–Bakover!, roper pressekoordinatoren.

Vi innser at sluttspurten mot VG er tapt og stiller oss bakerst i køen.

– I dag starter rundt 1000 utvekslingsstudenter på UiO, og de har et veldig fint åpningsopplegg, lar vi oss fortelle av den samfunnsvitenskapelige dekanen i mellomtiden.

Anbefaler Ruter-appen

Foajeen inne på Eilert Sundts hus er stappfull av nye studenter som

INNPÅSLTINE: Et kobbet av journalister sto klare til å melke prinsesse Ingrid Alexandras studiestart på UiO.

venter på å slippe inn til den ordinære velkomstforelesningen på det samfunnsvitenskapelige fakultet.

– Hvordan vurderer UiO hvem som skal få en så spesiell velkomst som prinsessen fikk her?

– Dette er på alle måter en ekstraordinær student. Det tror jeg både du og jeg er enige om, svarer rektor når det omsider blir vår tur.

– Hvor går grensen mellom en «vanlig student» og en ekstraordinær student?

– Vi mottar studentene så pent vi kan, men det er 7000 stykker, så vi kan ikke motta alle på denne måten.

– Hva avgjør hvorvidt én person skal få en slik mottakelse?

– Det var et rart spørsmål. Hun er jo kongelig!

– Hun er kongelig, ja, men det er jo mange viktige personer som skal studere?

– Ja da, men det er fordi hun er kongelig, og det er en protokoll knytta til det. Hun bør studere hardt og seriøst, lyder rektors råd til prinsessen.

– Og ha det litt hyggelig også da, legger hun til.

Vanligvis blir internasjonale studenter anbefalt å laste ned Ruter-appen.

– Men den har hun nok allerede, kan Hennum konstatere til pressen.

PST på campus

Det er PST som skal ha ansvaret for prinsessens sikkerhet når hun

er på campus. Forelesningene hun deltar på skal gå som normalt. Hverken medstudenter eller forelesere vil få særinstrukser, forteller Hennum og gjentar:

– Hun skal være en helt vanlig student.

Inne på Eilert Sundts hus står en gruppe fadderansvarlige i røde t-skjorter og venter på fadderstudentene sine. Ingen av dem har stort å si om hvordan det er å ha prinsessen på campus.

– Hun er jo en av oss, helt vanlig, sier en fadderansvarlig oppgitt.

– Er det noen som har en annen opplevelse?

– Nei, sier gruppa i kor.

– Ingen som har noe å legge til?

– Nei, sier en annen.

– For prinsessens skyld eller for din skyld?

– For alles skyld.

Nikotin for strevet

Pressemøtet er over, og ute på plassen får rektor Hennum endelig anledning til å trekke pusten og få sin private snusboks tilbake fra assistenten sin. Universitas utsendte sjekker om armer og bein fremdeles er intakte etter knuffekampen på Frederik-keplassen.

– Jeg har aldri vært lenger ute av mitt naturlige habitat, konstaterer Universitas' fotograf tørt.

Vierenige om at vi har nok bilder av prinsesse Ingrid Alexandra nå.

PUSTER UT: Rektor Ragnhild Hennum ved UiO får snusboksen tilbake etter å ha tatt imot prinsesse Ingrid Alexandra på mandag.

Heimen står att i eit

Oslomet-studenten Amalie Christensen Sørbo kom heim til eit nabolag hardt råka av Krokstadelva-brannen. Foreldra bur framleis på hotell.

Brann

Tekst Olivia Szlage

Foto Shilan Sari og Sebastian Vetsch

Frå barndomsheimen til Amalie Christensen Sørbo (23) er kontrasten tydeleg. På den eine sida står husrekkeane framleis mellom grøne tre. På den andre ligg svarte tomter og nakne grunnmurar der naboar og barndomsvenner ein gong budde.

– Ein kjenner seg ikkje igjen. Ein ser på det, men klarer ikkje heilt å forstå at det faktisk er der.

Huset deira, høgt oppe i feltet på Stenseth i Krokstadelva, står framleis.

– Halve gata vår er borte, og huset rett overfor oss har brunne ned.

No startar ho eit nytt semester på åtferdspsykologi ved Oslomet. Foreldra hennar kan framleis ikkje flytta heim.

Seks timar utan svar

Då brannen braut ut 17. juli, var Sørbo og familien på ferie i Frankrike. Om lag ti minutt etter brannstart ringde ein barndomsvenn av broren hennar og fortalde at det brann. Først låg flammane fleire gater unna huset deira. Så byrja naboane å evakuera. Familien fekk høyra at dei næraste naboane hadde gått ut for å vatna terrassen.

Frå Frankrike følgde Sørbo utviklinga gjennom nyheitsoppdateringar og meldingar frå folk heime. Etter kvart vart røyken så mørk og tett at heller ikkje dei som var på Stenseth, kunne sjå kor langt brannen hadde nådd.

– Eg sjekka heile tida. Eg senda meldingar med ei vennine som bur i nærleiken, for å få vita kva som skjedde.

Familien hadde framleis ei veke igjen av ferien. Den dagen hadde dei seks timar i bil framfor seg.

– Dei seks timane sat me berre i bilen utan å vita: har huset vårt brunne ned no eller ikkje?

Over 100 bustader gjekk tapt i storbrannen, og over 400 men-

neske vart evakuerte. Medan talet på øydelagde heimar steig, sat familien i Frankrike utan å kunna redda noko dersom flammane nådde heilt opp.

– Det kjendes som det tok to sekund frå det var 50 hus, til talet hadde dobla seg. Då hadde me eigentleg akseptert at huset vårt var borte.

Dei kunne ikkje springa inn etter pass, bunadar eller andre eigedelar. Ein onkel i Noreg måtte ta kontakten med politiet og brannvesenet på vegner av familien. Først nesten eit døgn etter brannstart hadde røyken letta nok til at onkelen kunne stilla seg på andre sida av elva med ein kikkert og sjå opp mot huset.

Framsida var framleis der.

– Brannen stoppa rett før huset vårt. Me var utruleg heldige.

Kan framleis ikkje flytta heim

Det gjekk litt over ei veke før Sørbo sjølv fekk sjå barndomsheimen igjen. På terrassen var det brannskadar, men sjølv bygningen stod.

Inne hadde brannen òg sett spor. Hovudleidningar i området var brende, vatn og avløp mangla, og straumen hadde vore borte i ni dagar. Maten i kjøleskap og frysarar hadde rotne. Røyklukta sat i tekstilane, medan sot og oske hadde lagt seg på loftet.

Då Universitas snakka med Sørbo, hadde foreldra budd på hotell i Drammen i to veker.

– Me er sjølv sagt blant dei heldige, fordi me ikkje mista huset. Men mamma og pappa vil absolutt ikkje flytta heim.

Sørbo har vakse opp på Stenseth. Rommet hennar er framleis i huset, og fleire av tinga hennar står lagra der. Men mykje av det som låg utanfor døra, finst ikkje lenger.

– Hus me har vore i heile opp-

NÆR BRANNEN: Amalie Christensen Sørbo (23) fekk storbrannen tett på, sjølv om ho sjølv var fleire tusen kilometer unna då det byrja å brenna.

veksten, er borte. Gatene me har leika i, er borte. Det kjem aldri til å bli slik det var.

Fleire naboar har byrja å flytta frå området, fortel ho. Sjølv om familien etter kvart kan flytta tilbake til huset, vil nabolaget vera eit anna.

Brannen følgde òg Sørbo inn i det nye studieåret. Etter ferien skulle ho flytta frå ein SiO-bustad i Oslo til Asker. Mora skulle eigentleg hjelpa henne med utvaskinga. I staden måtte familien reisa til Krokstadelva for å finna ut kva som var igjen.

– Eg måtte stressa med å få hjelp frå SiO til å rydda ut og vaske. Heldigvis var dei veldig hjelpsame.

Sørbo seier det har gått greitt å koma i gang med studiane igjen. Men mellom studiane prøver

Halve gata vår er borte, og huset rett overfor oss har brunne ned

Amalie Christensen Sørbo,
student i åtferdspsykologi ved Oslomet

STORE SKADER: Katastrofebrannen i Krokstadelva førte til evakuering av rundt 400 menneske.

Sørbo å reisa til Drammen så ofte ho kan for å vera saman med familien.

Når elden får noko å ta tak i

Brannen på Stenseth starta som ein bustadbrann. Men flammane heldt seg ikkje til husa. Elden spreidde seg òg gjennom vegetasjonen i området.

Marianne Tronstad Lund er seniorforskar ved CICERO Senter for klimaforskning og forskar mellom anna på korleis klimaendringar påverkar risikoen for skogbrann. Ho meiner ein må vera varsam med å gjera Krokstadelva-brannen til eit direkte døme på konsekvensane av klimaendringar.

– Det er viktig å halda bustad-

anabolag som forsvann

Klima- endringar aukar risikoen for at det kan skje

Marianne Tronstad Lund,
seniorforskar ved CICERO

i California eller andre stader?

– Ein ser kor øydeleggande ein brann kan vera, og kor raskt han kan spreia seg når ein får kombinasjon av tørr vegetasjon, mykje vind og busetnad.

Kor stor rolle den tørre vegetasjonen spelte akkurat på Stenseth, meiner Lund er for tidleg å slå fast. Først må årsakene til den raske spreinga kartleggjast.

– Ein må la dei som skal finna ut kva som skjedda, gjera den jobben først. Så kan ein koma tilbake til kva rolle den tørre vegetasjonen spelte.

På lengre sikt er spørsmålet større enn éin brann. Klimamodellane Lund arbeider med, peikar mot fleire periodar med varmt og tørt ver i delar av Noreg. Det betyr ikkje automatisk fleire skogbrannar. Ein brann må framleis tennast, og menneskeleg åtferd, vegetasjon, busetnad og beredskap er med på å avgjera kva som skjer vidare.

– Me kan ikkje sei om det vil bli fleire skogbrannar. Men me kan sei at klimaendringar aukar risikoen for at det kan skje.

Sjekkar ein ekstra gong

Sørbo var nøye med branntryggleiken òg før 17. juli. Ho ladar ikkje om natta og skruv av skjøteleidningar før ho legg seg. No hender det at ho sjekkar ein gong til.

– Eg trur absolutt at eg kjem til å ha det i bakhovud resten av livet.

Familien veit framleis ikkje kva som skal skje med barnomsheimen. Ein dag kan dei kanskje flytta tilbake. Det betyr ikkje at alt blir som før.

– Det føles ikkje trygt lenger eigentleg. Ein veit kor fort det kan gå.

brannan og skogbrannar litt frå kvarandre, sjølv om ein kan trekja nokre likskapar.

Korleis ein brann spreier seg mellom bygningar, kan mellom anna avhenga av konstruksjon, byggjemateriale og korleis husa

ligg i terrenget. Desse faktorane ligg utanfor fagområdet hennar.

Lund kan derimot seia meir om vêrforholda før brannen. I tida før brannen hadde det vore varmt og tørt. I tillegg bles det. Når vegetasjonen tørkar ut, kan elden lettare

spreisa seg vidare gjennom henne.

– Då har brannen meir å ta tak i.

Lund viser til at samspelet mellom natur og bustader òg har fått store konsekvensar andre stader. I California har brannar som starta ute i terrenget, spreidd seg inn i

bustadområdet. I Krokstadelva var retninga motsett: Brannen starta i eit rekkehus og spreidd seg vidare til andre hus og vegetasjonen rundt.

– Er det nokre likskapar mellom brannen i Krokstadelva og brannen

NYVALGT UNGE HØYRE-LEDER OM MODERPARTIET:

– Høyre har mistet seg selv

Den ferske ungdomspartilederen vil ha mer reformorientering i partiet, mer arbeidstilpasset academia og ny kurs for norsk arbeidsliv. Han mener Høyre har mistet retningen.

Politikk

Tekst Max Tømmeraas-Thill
Foto Shilan Sari

Universitas møter den ferske ungdomspartilederen i partiets hovedkontorer i Stortingsgata. I slutten av juni avholdt Unge Høyre sitt årlige landsmøte, der studenten Nicolai Østeby (23) gikk av med seieren.

– Det er selvfølgelig veldig gøy og stas, sier han.

Østeby startet på Filosofi, Politikk og Økonomi (FPØ) ved Universitetet i Oslo (UiO) i 2023, ofte spøkefullt kalt «statsministerskolen».

Mens mange studenter tilbrakte fadderuken med pils, mingling i Frognerparken og Silent Disco på Chateau Neuf, brukte Østeby uken på å representere Unge Høyre på Arendalsuka.

– Har du alltid sett for deg å drive med politikk?

– Nei, egentlig ikke. Da jeg var liten drømte jeg om å bli politi. Jeg kommer fra en politifamilie, forteller han.

– Men så skjønte jeg at interessen for politikk, samfunn og økonomi kanskje kunne brukes til noe fornuftig. Så har det egentlig bare ballet på seg siden jeg ble medlem i Unge Høyre for litt over åtte år siden. Så nå er man her da, ler han.

Mener Høyre har mistet seg selv

– Hva var det med Høyre som appellerte?

– Jeg er opptatt av ansvar og frihet, begynner Østeby.

– Også tror jeg veldig på at dersom man skal klare å bevare noe av det fineste med samfunnet vårt, så må man være villig til å forandre ting.

Ved fjorårets stortingsvalg fikk Høyre kun 14,6 prosent i valgoppslutning og opplevde med det sitt historisk dårligste valg siden 2005. Nye tall fra Poll of Polls viser at Høyre fremdeles sliter på meningsmålingene og ikke har klart å løfte seg siden valget.

Østeby mener problemet er at Høyre har mistet seg selv som parti.

– Høyre har blitt for opphengt i å forsvare et gammelt regjeringsprosjekt, sier han.

– Vår viktigste jobb som ung-

domsparti er å være et tydelig korrektiv for moderpartiet, samtidig som vi viser Høyre at det er mulig å være en tydelig tredje vei mellom et populistisk Fremskrittsparti og et maktvrig Arbeiderparti.

Her mener Østeby at partiet har noe å lære fra ungdomspartiet sitt. Han peker på de to foregående skolevalgene, hvor Unge Høyre ble landets nest største ungdomsparti.

Vil reformere arbeidslivet

På spørsmål om hvilke visjoner han har for Høyre, er Østeby tydelig: Partiet er for lite opptatt av å finne nye løsninger på nye utfordringer, mener han.

– Høyre er på sitt beste når det er tydelig reformorientert. Det er nok mitt ønske for hvilken vei Høyre skal ta.

Østeby er særlig opptatt av at Norge trenger en storstilt arbeidsreform.

– Vi har ikke råd til å finansiere dagens utenforskap i årene fremover. Alternativet er å enten kutte i velferden eller øke skattene, mener han.

– Begge deler er en ganske dårlig deal for min generasjon.

Høyre har blitt for opptatt av å forsvare et gammelt regjeringsprosjekt

Nicolai Østeby (23), leder i Unge Høyre

Østeby foreslår blant annet å gi kraftige skattelettelser til folk som har jobb, for å styrke arbeidslediges insentiv til å begynne å jobbe.

– Da hadde vi nesten ikke trengt å diskutere velferdsstatens bærekraft på mange år, så det er kanskje min favorittreform, smiler han.

Kontroversiell for enhver pris?

– Det har jo vært litt blest og kontroverser blant ungdomspartiledere fra alle kanter i det siste. Hva tenker du om ansvaret rundt å være leder?

– Det er et kjempestort ansvar som ligger i å være leder, enten man vil det eller ei. Det har dessverre blitt slik at de mest kontroversielle uttalelsene er de som får mest oppmerksomhet, begynner Østeby.

– Men det er ikke helt min stil, smiler han.

Likevel opplever Østeby at ungdomspartiene har mer ærlige og åpne diskusjoner enn partilederne på Stortinget.

– Vi skal diskutere ting som er vanskelige og tøffe, men det må skje på en god og respektabel måte. Det opplever jeg at ungdomspartilederne har fått til i større grad enn partilederne i moderpartiene.

Et arbeidstilpasset academia

I vår havnet Østeby i medienes søkelys da han, sammen med Unge Høyre, tok til orde for å differensiere

REFORM: Nicolai Østeby (23) vil ha et Høyre som tørr å tenke nytt.

Jeg er veldig bekymret for at vi rett og slett utdanner mange unge til arbeidsledighet

Nicolai Østeby (23), leder i Unge Høyre

ere studiestøtten.

Forslaget innebar at studenter på det som ble omtalt som «tullestudier» skulle få mindre lån og stipend. I tidligere intervjuer med Universitas har Østeby blant annet nevnt utdanninger innenfor humanistiske fag som eksempler på studier som ikke bør få like mye studiestøtte.

Utsippet utløste en bred mediedebatt, der Universitas var blant mediene som omtalte saken.

Østeby er klar på at han fortsatt mener det samme.

– Jeg er veldig bekymret for at man rett og slett utdanner mange unge til arbeidsledighet, sier han om forslaget.

– Det er et gigaparakoks at unge mennesker med bachelor- og mastergrader sliter med å finne en relevant jobb når man samtidig har stor mangel på arbeidskraft i mange deler av samfunnet.

I et ønske om et mer arbeidstilpasset academia, foreslår ikke Østeby bare en differensiering i studiestøtte. Han mener staten også bør styre antall studieplasser i høyere utdanning etter samfunnsbehovet.

– Vi mener Norge bør se til Danmark, hvor staten i mye større grad styrer dimensjoneringen av studieplassene etter hva som faktisk er behovet i arbeidslivet, forklarer han.

Østeby går selv studieløpet FPØ som hører til det humanistiske fakultetet ved UiO.

– Jobber du politisk mot å selv få mindre studiestøtte?

– Altså, vi har ikke sagt at vi vil kutte i noens studiestøtte, bare at noen programmer kanskje skal få mer enn andre, begynner han.

– Men om et slikt program er det studieprogrammet jeg går, det tviler jeg litt på, ler han.

ANNONSE

Exhibition co-produced by Pinacoteca de São Paulo, Barbican, London and Astrup Fearnley Museet, Oslo.

Studentbillett: 100 kr

Gratis for kunst- og kunsthistoriestudenter
og for alle under 20 år

Astrup Fearnley Museet

Hvordan finne dyrest

Oslos faddersjefer og en karriereveileder hjelper ferske studenter med jobbtips i verdens dyreste studentby.

Studentjobb

Tekst Ask Bjelvin
Illustrasjon Even Taubøl Hasseldal

Fadderuka har allerede tatt et stort jafs av sparegrisen, og penger vokser ikke på trær i verdens(!) dyreste studentby. Du begynner å angre på at du takket ja til studieplassen.

For å redde økonomien skjønner du at det er på tide å brette opp ermene å komme seg ut i arbeidslivet. Men hvordan vet man hva man skal velge?

Slapp av! Universitas har snakket med de allvitende fadderkoordinatorene og en karriereveileder, som kan hjelpe deg å finne riktig retning.

Trenger penger, desperat

Du er en del av en døende rase: Luksusstudenten. Studielånet dekker kanskje leia, men du trenger fortsatt penger til shopping, god mat, og inngangskort til *golfbanen*. Forbruket er høyt, og du trenger pengene raskt.

– Da vil jeg anbefale lærervikar, eller kanskje BPA. En jobb som gjør at man ikke trenger å ha åtte-timersvakter. Det er praktisk om

sial status kommer av at man går rundt hver dag og oser glede og selvtillit. Så jeg tror ikke det er én jobb som er løsningen, men statusen må komme fra deg selv, sier Gregersen.

Nattdyret

Du ser best ut i måneskinn, lever av kaffe og avskyr sola. Da har du kanskje alltid visst det, eller fant det nettopp ut: Du er et B-menneske.

Du er bitter for et kvart liv hvor du har blitt nedprioritert til fordel for A-menneskene. Studietiden skulle gi frihet, men obligatoriske forelesninger klokka 9 på morgenen eksisterer enda. Da kan arbeidslivet være ditt mørke lyspunkt.

– Er du et B-menneske, eller liker å ta det *lugnt*, så kan kanskje nattevaktjobber fungere fint. Da får du være våken hele natta, forteller Pa-

Er du et B-menneske, eller liker å ta det *lugnt*, så kan kanskje nattevaktjobber fungere fint. Da får du være våken hele natta.

Patrick Vestad, karriereveileder hos Karriereveiledning.no.

man kan være lærervikar i to timer en dag og likevel få en *all right* månedslønn, sier fadderkoordinator på Oslomet, Anndrine Lund.

Fadderkoordinatorene på Universitas i Oslo (UiO), Hansine Gregersen og Ella Dysvik Kvalvaag, sitt tips er å ha en jobb du liker veldig godt. Sånn at du kan jobbe veldig mye, og tjene mye penger.

– Kanskje en jobb i butikken man legger pengene i?

– Ja, jobb i favorittbutikken! Så får du masse rabatter.

Samler du penger for statusens skyld, gir de fortsatt samme tips.

– Hvis man har en jobb man liker, så blir man veldig glad. So-

trick Vestad som er karriereveileder hos Karriereveiledning.no.

UiOs fadderkoordinatorene foreslår andre typiske kveldsyrker som lagerarbeider eller vokter på utested.

På den andre siden har du A-mennesket.

– Hvis du liker å være oppe tidlig på morgenen, så vil jo egentlig det aller meste kunne passe, sier Vestad.

Taperen

Du er ett null. Du har ingen venner, ingen bekjente. Kanskje til og med familien din er død, eller bor langt, langt unna. Du trenger en

jobb, ikke for pengene, men for å få deg en venn.

– Å ta seg verv eller delta i arbeidslivet på andre måter vil jo kunne gi et sosialt miljø. Hvis du er ny på studiestedet, kan jobb være en fin måte å komme i kontakt med andre på, sier Vestad.

Hvis du trives i ensomheten kan du kanskje bli telefonselger,

foreslår UiOs utsendte

– Da sitter man mer alene og ringer folk, istedenfor å jobbe i team hver dag, sier Kvalvaag.

– Eller postbud, skyter Gregersen inn.

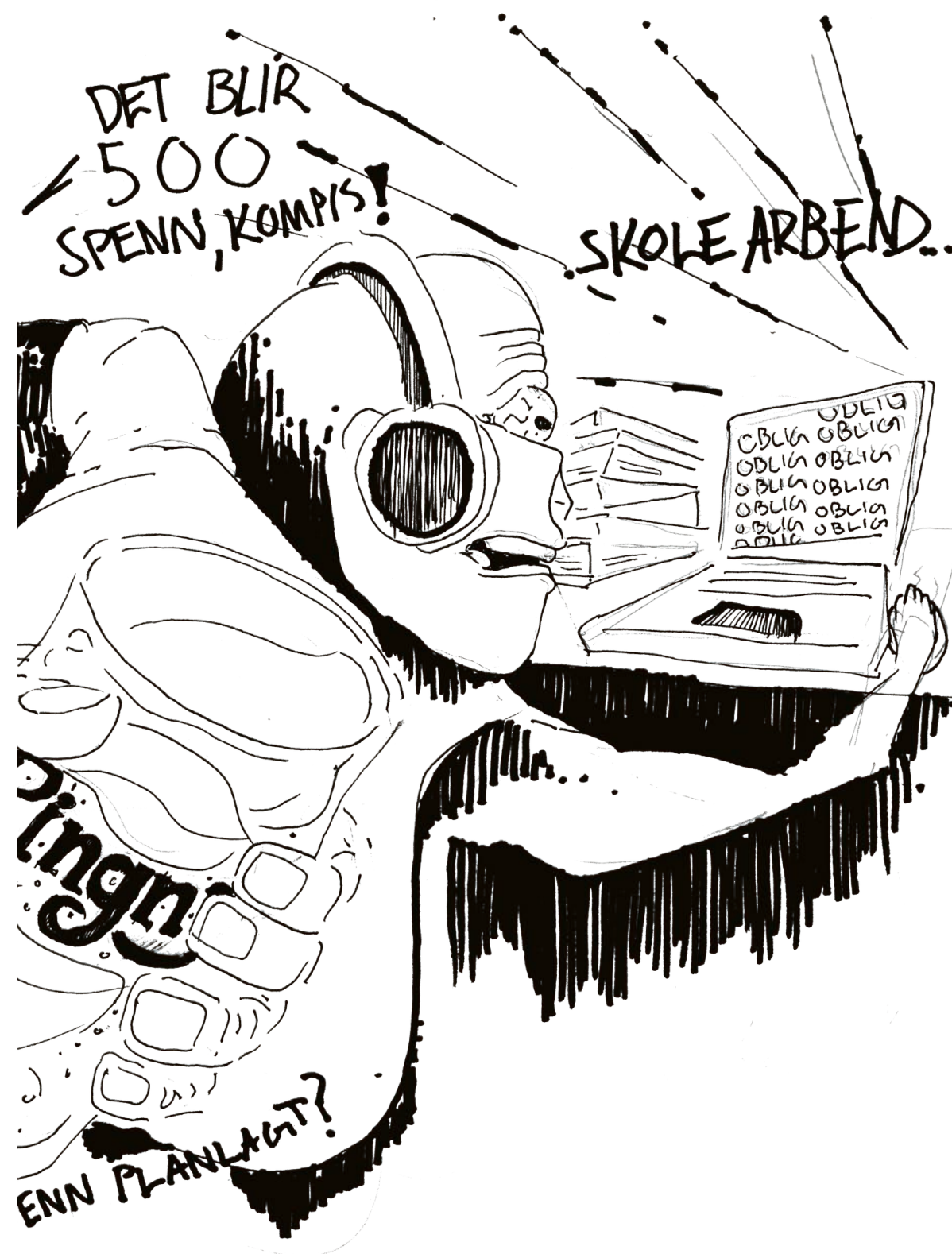
– Og dørselger. Det er også veldig ensomt. Jeg har vært borti det.

Relevant eller ikke relevant

Du har funnet drømmestudiet. Du vet at dette er det du skal vie resten av livet til. Da kan det friste med en jobb hvor du kan få en tidlig fot innafor.

– Kandidatundersøkelsen som var gjennomført og ble publisert nå i 2026, viste jo at det var lettere for nyutdanna masterstudenter å

Jobb i verdens te studentby

få jobb hvis de hadde hatt relevant jobb i løpet av studietida si, sier Vestad.

Gregersen og Kvalvaag har erfart at det kan være vanskelig å få en veldig relevant heltidsjobb, hvertfall i starten.

– Det åpner opp flere jobber jo flere år du er inne og studerer. Alt fra kollokvium-mentor til fors-

kningsassistent, forteller Gregersen.

Det kan også være bra for å teste sine egne grenser.

– Det er en veldig fin mulighet til å se om yrket faktisk er for deg. Dette praksissjokket er stort for mange. Det er en nydelig mulighet for å teste ut på forhånd, sier Lund fra Oslomet.

Men du som hater alt som minner deg om bøker og irriterende medstudenter som absolutt må rekke opp hånda, rett før lunsj, bør kanskje gjøre noe annet.

– For noen vil det kanskje være et godt fristed fra studiene å ta jobber som er urelatert, sier Vestad.

Fortvil ikke!

– Det er klart at uansett hvilken jobb du har, så vil den sannsynligvis gi inntekt, og relevant erfaring, sier Vestad

Kanskje du ender opp i riktig spor likevel?

– Det finnes nok de som oppdager spennende arbeidsmuligheter og karrierer gjennom deltidsjobber og ting som foregår parallelt med studiene sine.

En barmhjertig samaritan

Du er stinn av gryn, foreldrene dine betaler alt. I tillegg har du oversomret på oljeplattform. Du trenger virkelig ikke pengene, men på grunn av din flotte oppvekst har du enorm kapasitet og trenger noe å gjøre.

– Da er det jo enda lettere å ha en jobb du har lyst på. Du slipper å stresse med å ta en jobb fordi du må. Da kan du finne en jobb du faktisk har interesse for, sier fadderkoordinator Lund fra Oslomet.

UiOs fadderkoordinatorer legger til at da kan frivillig arbeid være for deg.

– Da får du fortsatt noe på CV-en, og det er veldig givende. Du kan for eksempel jobbe frivillig i

Jobb i favorittbutikken, så får du masse rabatter

Hansine Gregersen, fadderkoordinator ved UiO

Røde Kors eller på campus, bare for å delta på noe.

Tror jeg holder ut et semester til

Men det er ikke mulig for alle å stå i en jobb ved siden av studiet.

– Hvis du har mye obligatorisk undervisning på studiestedet, så kan det jo for mange være vanskelig å kombinere det med en jobb, sier Vestad.

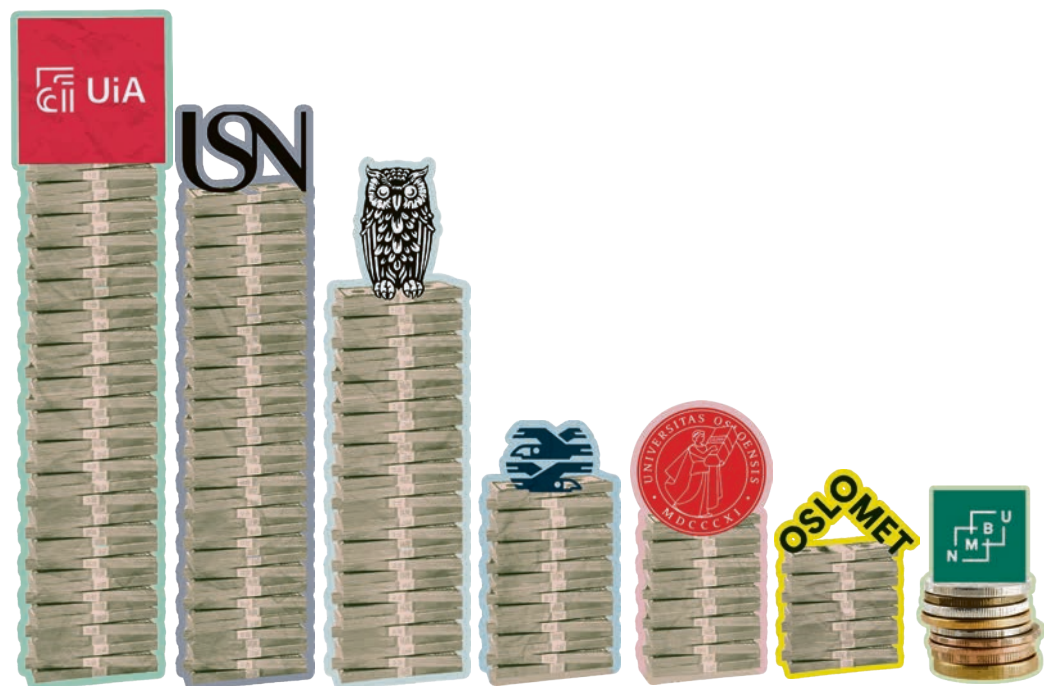
Da har fadderkoordinatorene på UiO, Kvalvaag og Gregersen heldigvis noen tips for deg som av ulike grunner ikke vil eller kan proletarisere seg.

– Det å finne seg en bolig som kanskje ikke har den dyreste leien, og så prøve seg fra dag én med budsjett. Spar i hvert fall på stipendiet! Det er veldig fristende å bruke alt når man får så mye penger inn på konto.

– Og så er det det å ikke unne seg for mye utenom det nødvendige, sånn at man kanskje har litt til overs til å gjøre noe hyggelig med venner.

Universitetene brukte hundretusenvis på Arendalsuka i fjor

Arendalsuka blir stadig mer populær blant norske universiteter og høyskoler. I fjor brukte de minst fem millioner kroner i løpet av uka.

Arendalsuka

Tekst Petter Andreas Lona
Illustrasjon Jonas Sandboe

Hver august fylles Arendal av politikere, lobbyorganisasjoner og næringslivsaktører. De siste årene har også universitetenes logoer dukket opp stadig oftere. Siden 2019, som var den siste normale Arendalsuka før pandemien, har antall arrangementer i regi av en utdanningsinstitusjon mer enn doblet seg. I år står utdanningssektoren bak 181 arrangementer, mens 117 var forskningsarrangementer.

I fjor brukte norske universiteter og høyskoler til sammen over 5,5 millioner kroner på å delta på Arendalsuka. Det viser tall Universitas har fått fra Altinget-nettstedet Stat & Styring.

Samlet brukte offentlig sektor over 20 millioner kroner på Arendalsuka i fjor. Universitetene sto dermed for en fjerdedel av den offentlige pengebruken.

Universitetet i Agder størst

Størst av alle var Universitetet i Agder (UiA), som brukte 1 174 728 kroner. Like bak fulgte Universitetet i Sørøst-Norge med 1 073 920

kroner.

På tredjeplass kom Universitetet i Bergen med 816 000 kroner. Det varierer også hvilke utgifter institusjonene har tatt med. NTNU oppgir for eksempel kun leie av en konferansebåt til 500 000 kroner.

Videre brukte UiT Norges arktiske universitet 445 392 kroner, og Universitetet i Oslo (UiO) oppgir å ha brukt mellom 350 000 og 400 000 kroner.

Lenger ned på listen finner vi Høgskulen på Vestlandet med 379 215 kroner og OsloMet med 290 000 kroner. Minst brukte Norges miljø- og biovitenskapelige universitet, som satte av 20 000 kroner til en alumnifrokost.

– En viktig demokratisk arena

Ved UiA begrunnes den høye summen med universitetets rolle i regionen.

– Vi prioriterer Arendalsuka fordi vi anser den som en viktig demokratisk arena hvor UiA og universitetene kan vise sin rolle i demokratiet med forskningsba-

sert kunnskap. Vi, som er denne regionens universitet, tar et særlig ansvar for dette, sier Øivind Dagsvik Eskedal, kommunikasjonsdirektør ved UiA utenfor deres eget telt i Arendal.

Som regionens universitet er UiA en av hovedarrangørene bak selve Arendalsuka, blant annet i form av et bidrag på rundt 375 000 kroner. I år har universitetet 51 arrangementer i sitt eget telt i løpet av uka.

– Vi har over 50 arrangementer i vårt telt, og de er nesten utelukkende arrangert sammen med virksomheter fra offentlig, privat og frivillig sektor.

Samarbeidet med næringslivet er ifølge Eskedal mye av poenget med å være til stede.

– For oss er det en anledning til å vise fram universitetet og all kunnskapen som produseres her. Det er ikke universitetet som kommer og sier: Her er forskninga, og sånn er det. Men vi tar med den kunnskapen vi har, og tar med brukerorganisasjoner, politikere og andre inn i debatten.

Bedre med professorer i Arendal enn på kontoret

Eskedal innrømmer samtidig at prisen for deltakelsen går på bekostning av andre satsinger.

De må være på kontoret også, men ikke hele tida

Øivind Dagsvik Eskedal,
kommunikasjonsdirektør ved UiA

– Alle budsjettdisposisjoner medfører prioriteringer og nedprioriteringer.

Han understreker samtidig at tallene som Universitas har fått innsikt i, ikke gir et fullstendig bilde av hva uka koster institusjonene.

– Lønnskostnader er for eksempel ikke noe vi måler. De som er her, gjør det som en del av jobben. Jobben deres er å være ute i samfunnet, sier Eskedal.

– Er det bedre at de er her enn på kontorene sine?

– De må være på kontoret også, men ikke hele tida. Jeg er ikke i tvil om at kontakt med for eksempel brukerorganisasjoner skaper bedre forskningsprosjekter og undervisning.

Eskedal mener derfor det er naturlig at universitetene i større grad finner veien til Arendal.

– Her er det både politikere og næringsliv, men også en hel haug med organisasjoner som det kan være supernyttig å møte.

Oslomet: – Del av vår satsing på samfunnskontakt

Hos Oslomet, som brukte 290 000 kroner i fjor, er deltakelsen en viktig mulighet til å dele ny forskning.

– Det inngår i universitetets oppgave å bidra til en opplyst og kunnskapsbasert samfunnsdebatt og legge til rette for dialog om sentrale samfunnsutfordringer, sier kommunikasjonsdirektør ved Oslomet Ingvild Straume.

– På Arendalsuka møter vi også våre samarbeidspartnere i

arbeidsliv, organisasjoner, politikk og offentlig forvaltning, legger hun til.

Hun avviser at pengebruken går på bekostning av andre satsinger.

– Deltakelsen på Arendalsuka er en del av OsloMets satsing på forskningsformidling og samfunnskontakt, som vi mener det er viktig å prioritere.

Selv om forskning og akademia har mer enn doblet seg siden 2019 kommer ikke OsloMet til å delta mye mer i år enn i fjor.

– OsloMet ligger om lag på samme nivå som i fjor, sier Straume.

Springer ut av samfunnsoppdraget

Liv Dalen Tennøe, fungerende kommunikasjonsdirektør ved UiO, skriver at deltakelsen springer ut av samfunnsoppdraget til universitetet.

«Arendalsuka er en nyttig og viktig arena for å sette forsknings- og utdanningspolitikk på agendaen, formidle kunnskap og delta aktivt i samfunnsdebatten, noe som er en viktig del av universitetets samfunnsoppdrag», skriver Tennøe. I fjor brukte UiO et sted mellom 350 000 og 400 000 kroner. De har derimot ikke oversikt enda over hva deltakelsen vil koste i år.

«Vi fører ikke en samlet oversikt over utgifter til Arendalsuka ved UiO, da det er de enkelte fagmiljøene som er ansvarlige for eventuell deltakelse», skriver hun.

universitas@universitas.no

ANNONSE:

Tilbudsguiden

AVIS

Pen sum
for studenter:

MORGENBLADET

10 uker for
10 kroner

Dereetter 50 % studentrabatt

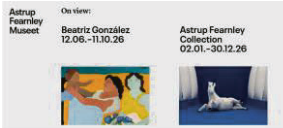
Bestill på morgenbladet.no/student

MUSEUM

Astrup Fearnley Museet

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

KLATRESENTER

KINO

TILBUDSGUIDEN

FOR

STUDENTER

LYD- OG LYSUTLEIE

Skal du ha fest?

Allt av artister og underholdere

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk

Gynekologisk undersøkelse og celleprøve. Studentpris kr. 1.050,-

Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du får raskt time hos gynekolog, og du trenger ikke henvisning. Enkel timebestilling på nett og ingen ekstra gebyr for timer på kveld og i helger.

Velkommen til en hyggelig og profesjonell time.

Bestill time på majorstua.kvinnelinikk.no

DANS

KULTUR

Victoria
NASJONAL JAZZSCENE

Karl Johansgt. 35

Oslos mest spennende
konsertprogram med jazz,
improvisasjon og musikk
som ikke ligner annet

Studentpriser
Uhørt! med gratis inngang

nasjonaljazzscene.no

KI-kunsttjuven forteller sin side av saken

FRYDENLUND: KI-bildet har aldri forlate campus

Universitas kunne i mai melde om at det vart hengt opp eit KI-verk på Oslomet. Ei veke seinare var det stelt. No har tjuven meldt seg, klar for å fortelje si side av historia.

KI-kunst

Tekst Emil Kvebæk Øvretveit
Foto Jonas Sandboe

Me møter han på campus Pilestredet på Oslomet. Kunstverket laga av kunstig intelligens (KI) ligg gøymt i ein plastpose i ein bag. Intervjuet finn stad inne på P48, der verket først hang – og seinare vart stole.

– Det var ikkje planlagt. Eg sat og skreiv på eksamen, og så kjem nokon med siste utgåve av Universitas. Der kunne ein lesa at Oslomet har hengt opp KI-kunst, fortel «Kjell».

Kjell er et fiktivt namn. Universitas kjenner tjuven si identitet, men har valt å anonymisere han.

Kunsttjuveriet

Midt på lyse dagen gjekk han bort til verket, tok det ned frå vegggen og skar bildet ut av ram-

ma.

– Eg berre gjekk og tok bildet. Det var spontant gjort. Ein artig pause frå eksamenslesinga, konstaterer han.

– I ettertid hadde eg kanskje gjort det annleis. Eg kunne berre teke heile ramma og gøymt ho òg.

Seinare same dag vart den tomme ramma fylt med eit kravbrev om at Oslomet skulle henge opp «kunst laga av folk, ikkje KI». Fristen vart sett 15. august.

Medan Kjell tok ned bildet åleine, fekk han hjelp av fleire medstudentar til å lage brevet. Dei fann fram avisutklipp og sette saman budskapet i lag.

– Det var fleire som hadde meiningar om kva som burde stå der og som hjelpte til med å få fram poenget, seier han.

Han omtalar dermed tjuveriet som sitt eige påfunn, medan protesten som møtte Oslomet i den tomme ramma, var eit meir kollektivt arbeid.

TIDSFRIST: Kjell har gitt Oslomet innan 15. august til å henge opp «kunst laga av folk»

Provosert

Sjølvs om tjuveriet ikkje var planlagt, var det ikkje tilfeldig kva som fekk Kjell til å ta ned bildet. Reaksjonen kom då han las Universitas si første sak om KI-verket og grunngjevinga for at det

hang på Oslomet.

Kjell meiner sjølve premisset for verket skurrar. Kunstkollektivet A Female Gaze, som står bak bildet, ville mellom anna synleggjere skeivskapar i generative KI-modellar, men for Kjell

er dette allereie velkjent.

– At språkmodellar og generative biletmodellar har *bias*, visste ein jo. Eg forstår poenget, men eg er framleis veldig ueinig i det dei gjorde.

Han reagerte også på at Os-

lomet hadde kjøpt inn eit bilde han meiner i for liten grad er skapt av menneske. Kor mykje kunstnarleg eigarskap kan ein ha til eit bilde som i hovudsak er generert gjennom ein tekstprompt, undrar Kjell.

Det var likevel særleg måten leiaren for kunstsamlinga, Siv Hofsvang, forsvarte verket som provoserte Kjell. Ho sa til Universitas at KI ikkje kan lage kunst åleine, men at mennesket bak kan gjere det – og samanlikna KI med eit verktøy på linje med pensel og lerret.

– Då begynte eg å tenkje: Veit ho kva ho snakkar om, eigentleg?

Kjell avviser ikkje at KI kan vere eit kunstnarleg verktøy. Det han meiner ikkje held, er å bruke den samanlikninga om eit bilde som etter Kjells syn i hovudsak er generert av ein bildemodell.

– Viss ho meiner KI som eitt

Eg føler ikkje at eg har stole det. Eg berre omplasserte det litt

«Kjell», KI-kunsttjuv

av fleire verktøy, er eg heilt einig. Men når det berre er eit ferdigskapt bilde, då held ikkje argumentasjonen.

Frist til fredag

– Ser du på deg sjølv som ein kunsttjuv?

– Eg føler ikkje at eg har stole det. Eg berre omplasserte det litt, svarar Kjell.

Han fortel at verket aldri har forlate campus. Den einaste gongen det har vore utanfor bygningen medan han har hatt det, var då han tok det med for å møte Universitas.

– Er du redd for konsekvensane?

– Ikkje eigentleg. Eg har plettfritt rulleblad frå før, fortel han og legg til:

– Det hadde vore litt kult å bli offentleg kjend som han som stal eit eller anna bedrite bilde laga av KI, seier Kjell og ler.

Oslomet har fleire gonger bede om å få verket tilbake. I ei melding

til studentane 3. juni slo universitetet fast at tjuven kan levere det anonymt, utan at det får konsekvensar.

Det freistar ikkje Kjell.

– Det er ikkje det vi vil oppnå.

Han vil at protesten skal føre til meir enn berre ei stille tilbakelevering.

– Eg vil at det skal svi litt. At dei forstår alvor.

Kravet er at det innan 15. august skal hengje menneskeskapt kunst på plassen der KI-verket hang.

– Det hadde vore fint om det hang noko ordentleg kunst der som er laga av menneske, og ikkje berre ein bildemodell, seier Kjell.

Målet er at Oslomet skal endre

praksis.

– Det å kjøpe inn KI-genererte bilde er ein dum idé. Det hadde vore veldig fint om dei skjønte

at dei ikkje skal gjere det igjen.

Sjølv verket har han ikkje planar om å øydeleggje. Kjell

seier at det til slutt skal leverast tilbake.

Men dersom Oslomet ikkje møter kravet innan fristen, er det ikkje sikkert bildet går rett tilbake på den gamle plassen.

– Då dukkar det antakeleg opp ein annan stad.

universitas@universitas.no

Eg har plettfritt rulleblad frå før

«Kjell», KI-kunsttjuv

ANNONSE:

Gratis leie av utstyr hver Studieonsdag

OSLO KLATRESENTER

DROP IN KLIPPEKORT ÅRSKORT VI HAR STUDENTRABATT!

Møt Oslos mektig

Mens fadderuka for mange utgjør begynnelsen av et nytt studieår, er det for noen starten på et år innen studentpolitikken. Universitas har snakket med Oslos ferske studentparlamentsledere.

Studentpolitikk

Tekst Andreas Nesbø og Erik Aubert
Foto Emil Kvebæk Øvretveit

– Dette året så vil jeg... Hva lovte jeg, herregud?! Jeg har glemt det, svarer lederen for Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO) Anna Bergum Furset på spørsmål om hvilke valglofter som fikk henne valgt tidligere i år. Furset går nå inn i sitt andre år som studentpolitiker på heltid, etter at hun i fjor var innvalgt som studentrepresentant i universitetsstyret. Selv om valgloftene ikke alltid ligger ytterst på tunga, er det ingen tvil om at det er saker hun bryr seg om.

Gratis KI-verktøy og sanitetsprodukter

– Et ønske er at alle UiO-studenter skal ha gratis tilgang til KI-verktøy, så ikke noen har råd til å betale for gode KI-assistenter og få bedre resultater, mens andre må bruke dårligere verktøy. Når KI først er her, mener hun

Vi vil jo bli brukt

Anna Bergum Furset,
Leder for Arbeidsutvalget ved
Studentparlamentet på UiO

at alle studenter må få tilgang til gode programmer, for å unngå et klaseskille mellom studenter. – Ellers blir det *pay to win*, og det går ikke.

Et eksempel på noe Furset tror de kan få gjennomslag for i år, er gratis sanitetsprodukter på universitetets toaletter. I dag er dette gjennomført som et pilotprosjekt i enkelte bygg, for eksempel på toalettene i eksamenslokalene.

– Dette er det mange som har kjempet om for meg, så det er langt ifra bare mitt gjennomslag, men jeg tror vi skal få det til, sier hun og legger til:

– De andre store universitetene

ÅPEN: Får Anna Furset det som hun vil, skal hun både brukes og klages på av UiO-studentene.

i landet, som vi liker å sammenlikne oss med, har det. Vi kan jo ikke være det eneste universitetet som ikke klarer det.

Klagemottaker nr. 1

Som øverste tillitsvalgt for UiOs studenter, har Furset hatt en travel studiestartsuke.

– Jeg klitrer dassavisa, med fjeset mitt på, opp på toalettene, har vært på introforelesning på jussen i dag, og skal også innom

Studentparlamentene ved UiO og Oslomet

- + Studentparlamentene (SP) ved UiO og Oslomet er de øverste organene i universitetenes studentdemokrati.
- + SP på UiO er satt sammen av 27 studenter som velges av UiO-studentene hver vår, mens SP på Oslomet er satt sammen av 29 studenter som velges av Oslomet-studentene hver høst.
- + Arbeidsutvalgene (AU) er på begge universitetene et organ underlagt SP med ansvar for å følge opp den vedtatte studentpolitikken.
- + AU ved UiO består av fem studenter og velges av SP, mens AU ved Oslomet består av fire studenter og velges av SP. Medlemmene er såkalt frikjøpte fra studiene, slik at de er 100 prosent ansatte i AU.

Kilde: Nettsidene til studentparlamentene

gste studenter

POPULÆR MANN: På campus Pilestredet er det utvilsomt Yosef Ihdego som er sjefen.

medisin og ernæring.

Målet er at så mange studenter som mulig skal kjenne til hvem arbeidsutvalget er, og hva de gjør, forklarer hun.

– Sann at de kanskje, hvis de på et tidspunkt er misfornøyde med noe, kan komme til oss, og ikke bare klage til vennene sine. For vi vil jo bli brukt.

– *Hva kan man bruke dere til?*

– Vi tar imot henvendelser om alt mulig. Det kan være vanskelig

for studentene å vite hvem de skal ta opp ting med. Det er vår jobb å kunne sånt. Så de kan bruke oss til det.

Furset vil også fremheve at studentparlamentet ved UiO utgjør en av de største delegasjonene i Norsk studentorganisasjon (NSO), og derfor er en viktig stemme i studentpolitikken på riksnivå.

– Jeg glemmer ofte å si det, fordi det føles så opplagt, men det er jo vedtatt at studiestøtten skal knyttes

til G. Mens mange vil ha støtten på 1,5G, er SP ved UiO en kjent pådriver for at studenter skal få 2G.

Hun sikter til at statsbudsjettpartene i vinter ble enige om å knytte studiestøtten til grunnbeløpet i folketrygden (G). Og den rikspolitiske interessen stopper ikke ved studiestøtten heller.

– Om man skal kreve studieavgift av internasjonale studenter er også et veldig *hot topic* for oss.

Best og nest best

– *Hva er det beste med Universitetet i Oslo?*

– Det korrekte svaret er vel at vi har den beste og kuleste forskningen i landet. Og det jeg personlig synes er best er kjellerpubbene.

– *Hva er det verste med Universitetet i Oslo?*

tilgjengelig for alle.

Som tillitsvalgt får han flere henvendelser fra studenter som opplever utfordringer på grunn av funksjonsnedsettelse.

– Det kan gjelde alt fra problemer med bygningsmassen til plutselige romendringer. Utfordringene knyttet til universell utforming

Studentpolitikken er kritthvit

Yosef Ihdego, Leder for Arbeidsutvalget ved Studentparlamentet på OsloMet

– Før var det at trikken ikke gikk helt frem, men nå er jo det i orden. Åh! Jeg kom på at det nest beste med UiO er Danas bakeri like under Forskningsparken t-banestopp. Børeken der er den beste.

Tillitsvalgtes tillitsvalgte

– Velkommen til Oslomet, gutta!

En smilende Yosef Ihdego står med utstrakte armer og viser med stolthet i øynene frem campus Pilestredet som omringer oss. Raskt begynner Ihdego med en omvisning av hva universitetet har rigget opp til mottagelse og fadderuke for om lag ti tusen ferske studenter.

– Vi skal ha konserter her med artister som Bausa og Donkeyboy. Så har vi foodtrucks og til og med skjenk på *hele* øvre campus!

– *Yosef, hva er du?*

Ihdego nøler litt.

– Som leder for SP er jeg vel Oslomet-studentenes øverste tillitsvalgte, forklarer Ihdego, men skifter fokuset raskt bort fra egen rolle.

– Men her på Oslomet er vi opptatte av å løse ting og problemer på lavest mulig nivå, enten det er på klasse-, institutt- eller fakultetsnivå. Derfor har de fleste klasser en tillitsvalgt.

– *Hva gjør Studentparlamentet?*

– Vi er i midten av tilbakemeldingene. Uten oss hadde nok ikke ledelsen fått med seg studentenes tilbakemeldinger på samme måte som de gjør når vi er her.

– *Har dere noen konkrete mål?*

– Vi vil bedre studentenes trivsel. Det gjør vi først og fremst ved å gi studentene tilbake tilhørighet til campus. Det er noe vi mistet under pandemien. Ellers er det å høre hva studentene interesserer seg for og hvilke kampsaker de mener er viktige.

Kritthvit

På spørsmål om Ihdegos viktigste kampsaker, er SP-lederens tale klar:

– Universell utforming, og med det mener jeg at campus skal være

er mange, men ikke lette å se når man selv er *able bodied*.

Ihdego håper at han gjennom sin rolle kan være et forbilde for andre studenter.

– En annen viktig sak for meg er mangfold. For se på meg! Jeg er den første som ser sånn her ut som er valgt som leder for SP, og det håper jeg kan inspirere andre. Ihdego peker på sin mørke hud, og tar en kunstpause før han med et lite smil konstaterer:

– La oss være ærlige, studentpolitikken er kritthvit. Universitas skrev om dette allerede for fem-seks år siden.

Storbyuniversitetet

– *Hva er det beste med Oslomet?*

– Det er så mange ting! Men det beste må være beliggenheten. At vi er et storbyuniversitet, og med det kommer det et storby-mangfold.

– *Og hva er det verste?*

– Støy. Som fra trikken, ikke når det er fordi det er masse studenter her. Hallo!

Ihdego vinker inn en forbipasserende, og presenterer oss for det som viser seg å være universitetsrektor Christen Krogh.

– Jeg fikk nettopp spørsmål om hva som er det verste med Oslomet. En ting jeg skulle ønske, er at vi hadde litt flere arealer å utfolde oss på.

Rektor Krogh tar det i mot, og slår av en kortere prat, før han tusler videre. Det er tydelig at Ihdego er en populær mann på campus.

– Det er mange fine campuser der ute som ikke brukes nok. Jeg tror campustilhørighet kan hjelpe oss å bygge en identitet her på universitetet. For noen ganger føles det som at det eneste man tenker når man tenker på Oslomet, er fargen gul.

Yosef Ihdego er styreleder i Universitas. Universitas er redaksjonelt uavhengig av styret. Ihdego har ikke vært involvert i arbeidet med saken.

«Hva om alle kakerlakkene samlet seg?»

Internettspøken ble til et av landets største ungdomsopprør. 22 år gamle Bhavna Sareen sto midt i kaoset i New Delhi.

Kakerlakkbevegelsen i India

Tekst Selma Stephansen

Det florerte av videoer på sosiale medier. New Delhis gater var stappfulle av demonstranter. De indiske ungdommene kalte seg «kakerlakter».

«Den lille apen med den svære brystkassa!» lød det utenfor statsminister Narendra Modis bolig, etterfulgt av folkemengdens svar: «Bhaag Narendra, bhaag Narendra!» – løp Narendra, løp Narendra!

– Svaret fra politiet var nådeløst, forteller 22 år gamle Bhavna Sareen på telefon til Universitas fra New Delhi.

Sareen, som studerer juss i hovedstaden, var en av flere tusen som samlet seg til protestene i juli. Hun beskriver kaotiske og tett-pakkede gater og en politistyrke

som håndterte situasjonen totalt uforvarlig.

Modi, som selv har gjort sin store brystkasse til et symbol på styrke og handlekraft, forlot den mandagen parlamentet i en bilkortesje.

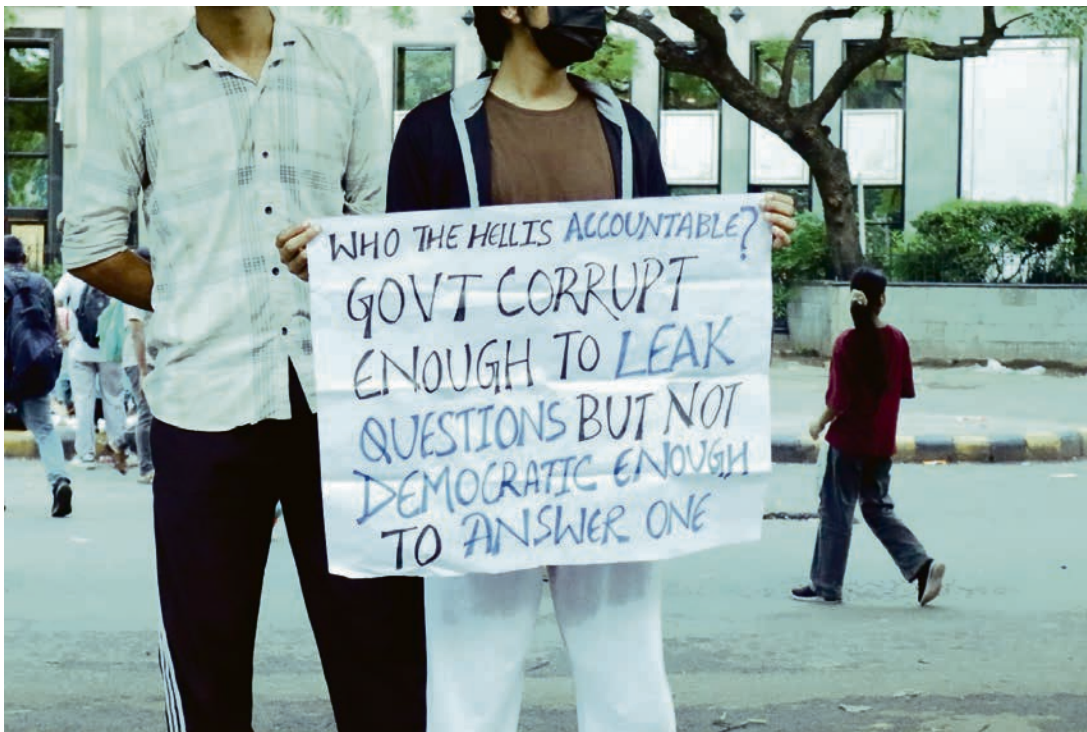
Fra sosiale medier til gaten

Det hele startet da Indias høyesterettsjef Surya Kant i mai sammenlignet unge arbeidsledige indere med kakerlakter. Studentent Abhijeet Dipke la ut en kommentar på Instagram: «Hva om alle kakerlakkene samlet seg?» Det som startet som en vits, skulle bli til det uoffisielle partiet Cokroach Janata Party, eller Kakerlakkernes folkeparti – en parodi på statsminister Narendra Modis parti Bharatiya Janata Party (BJP).

En måned senere ble mer enn to millioner søkere til medisinstudiet nødt til å ta den nasjonale opptaksprøven på nytt, etter avsløringer om at oppgaver på forhånd var lekket og solgt. Dette førte til

KORRUPSJON: Titusenvís av unge demonstrerte mot omfattende uregelmessigheter i landets eksamenssystem.
FOTO: PRIVAT

PRESS: Presset er stort i Indias høyere utdanningssystem. Millioner konkurrerer om noen få hundre tusen plasser hvert år.

FOTO: PRIVAT

middagen denne julidagen ankom Sareen og en vennegjeng Jantar Mantar-plassen hvor protestene foregikk.

– Like før hadde politiet sluppet ut tåregass på demonstrantene, så alle var spredt utover. Det var helt kaos. Folk prøvde å samle seg igjen, men da begynte de å jage folk med batonger, forteller Sareen.

Sareen ble presset inn i folkemengden og forsøkte å rømme fra slagene til politiet.

– Jeg kjente et slag bakfra, men akkurat da hadde jeg ikke tid til å tenke. Jeg var så utrolig redd. Det var først senere på kvelden jeg så blåmerkene på kroppen.

Sareen og flere av demonstrantene søkte dekning på en T-banestasjon like ved. Hun hevder at politiet låste dørene og sperret dem inne. Da demonstrantene begynte å filme, skal politiet ha åpnet opp og jaget dem videre innover i stasjonsbygget. Sareen fant en utgang, og kom seg ut i tide.

– Den første dagen var helt forferdelig. Sykehusene i området var fulle av skadde demonstranter.

Stikker dypere enn en eksamenslekkasje

Professor i Sør-Asia-studier ved Universitetet i Oslo Arild Engelsen Ruud forklarer at sommerens protester i India handlet om mer enn en eksamenslekkasje.

– I India bruker folk fryktelig mye penger på utdanning. Opp-taksprøver til høyere utdanning er svært krevende. Familier selger landområder eller setter seg selv i gjeld for at barnet deres skal kunne ta privattimer i forkant. For mange er dette den eneste muligheten til en bedre fremtid for familien, sier Engelsen Ruud.

Hundrevis arrestert

Politiet mottok mye kritikk etter protestenes første dag. De neste dagene var derfor roligere, ifølge

Sykehusene i området var fulle av skadde demonstranter

Bhavna Sareen (22)

Sareen. Vaktholdet utenfor området ble trappet opp, og større politistyrker ble tilkalt.

I området hvor protestene pågikk, ble vannforsyningen og internett kuttet. Omtrent 16 av byens T-banelinjer stoppet opp.

– Alle strekninger som kunne frakte folk til demonstrasjonene var utilgjengelig. Det var vanskelig å komme seg til protestene, men også vanskelig å komme seg bort derfra.

Demonstrantene beveget seg etterhvert fra Jantar Mantar-plassen mot statsminister Modis bolig, en ti minutters kjøretur unna. Her arresterte politiet hundrevis av studenter.

En uvanlig beslutning

Den 25. juli gikk Modi med på kravet om å avsette utdanningsminister Pradhans.

– Folk jublet og hoppet av glede. Det var en følelse av seier, forteller Sareen.

Ifølge Engelsen Ruud har den sittende regjeringen i India historisk sett vært uvillig til å gi etter for krav fra folket.

– Så hvorfor skjedde det da?

– Sosiale medier har spilt en stor rolle i disse protestene. Narrativet som har spredt seg, er at regjeringen ikke bryr seg om problemene til vanlige folk. Dette narrativet klarte de ikke å snu, forteller Engelsen Ruud.

– Den lavere middelklassen er en stor velgergruppe i indisk poli-

tikk. Og hvem er det som ser dette innholdet på sosiale medier? Jo, det er unge mennesker som tilhører den lavere middelklassen, fortsetter Engelsen Ruud.

Langsiktige planer

Modis avgjørelse kan tenkes å bunne i mer langsiktige planer. Neste år er det valg i flere indiske delstater. I to av disse mangler Modis parti BJP flertall. Vinner partiet disse statene, vil de få flertall i det nasjonale overhuset, noe som vil gi dem muligheten til å endre grunnloven.

– De ønsker å utvide antall plasser i underhuset, altså det folkevalgte parlamentet. Disse setene vil fordeles over hele landet, men vil for det meste gå til stater hvor BJP allerede står sterkt, sier Engelsen Ruud.

Sareen tror utdanningsministerens avgang var et lite skritt i riktig retning, men mener det fortsatt må store endringer til for å forbedre utdanningssystemet.

– Pradhan er i bunn og grunn bare en gallionsfigur som har blitt fjernet, men systemet er fortsatt det samme. Jeg håper politikerne begynner å gjøre jobben sin, så vi kan se noen faktiske endringer, sier Sareen.

Indiske myndigheter og politiet i New Delhi er forelagt Sareens påstander, men har ikke besvart våre henvendelser.

universitas@universitas.no

FOTO: PRIVAT

Jeg kjente et slag bakfra, men akkurat da hadde jeg ikke tid til å tenke

Bhavna Sareen (22)

at minst 21 kandidater tok sitt eget liv, ifølge BBC.

Protestene flyttet seg raskt fra sosiale medier til hovedstadens gater.

– Jeg syns regjeringen burde holdes til ansvar for feilene i utdanningssystemet, sier Sareen om hvorfor hun valgte å delta i protestene.

Dette var ikke første gang oppgaver var blitt lekket. Sinnet over den avlyste eksamenen gjenspeilte en større bekymring for det intense presset i Indias system for høyere utdanning, hvor millioner konkurrerer om noen få hundre tusen plasser årlig.

Blåmerker på kroppen

Kakerlakkene tok hovedstaden med storm. Kravet deres var tydelig: Utdanningsminister Dharmendra Pradhan skulle gå av.

Demonstrasjonene pågikk i flere uker, men den 20. juli toppet det seg.

Rundt klokken fem på etter-

KULTUR

Kulturredaktør: Gyri Hoiset
gyrih@hotmail.com 941 41 494

HITS: Grappa er uinteresserte i å lage hitlåter for algoritmene.

Gjennom improviserte ordleker og akustisk nærhet har Hersleb Visekollektiv blitt en sentral del av visemiljøet i Oslo. Nå runder sekstetten av sin tredje sommerturné, helt uten mål om å bli popstjerner.

DEN SAMME GAMLE VISA:

– Visemusikken er kommet for å bli

Visemusikk

Tekst Amalia Sanchez Knotten
Foto Adrian Heggem Misfjord

Skvist rundt et bord på Vega Scene, bare noen timer før den siste konserten på årets sommerturné, diskuterer Hersleb Visekollektiv hvordan de best skal svare på Universitas' spørsmål. I løpet av de siste årene har bandet blitt en sentral del av visemiljøet i Oslo. Sammen arrangerer de konserter og kvelder med åpen mikrofon, som har blitt et samlingssted for både etablerte og nye musikere.

Til tross for at bandet straks skal innta scenen på Hausmania for første gang, er stemningen avslappet. I tilsynelatende kjent stil lander de på at det er best å intervjues som de gjør alt annet: i fel-

lesskap – kanskje aller helst i kor.

Det er ikke bare for en gruppe på seks å improvisere en setning sammen, men det betyr ikke at de ikke vil prøve. Snart har bandet, bestående av Erlend Wiggen Bliksrud (25), Åsmund Erichsen (25), Ingeborg Fjærtøft (24), Edvin Lie Skår (25), Sigurd Rogde (25), og Erling Wold (24), sagt ett ord hver etter tur for å danne setningen: «Når vi synger sanger sammen er alle også kritikk».

Gir det helt mening? Kanskje ikke. Men det gir et lite innblikk i hvordan grappa liker å jobbe sammen.

Lek i fokus

En god del av sangene er skapt gjennom ulike improvisasjonsøvelser, forklarer Rogde.

– Vi er seks låtskrivere som ikke helt greier å skrive musikk sammen på en vanlig måte. Derfor har vi funnet på noen leker som har blitt en del av prosessen,

Jeg tror det skinner gjennom at vi ikke prøver å bli popstjerner.

som egentlig bare er ting vi driver med fordi det er gøy å leke.

De ler når de forteller om det de kaller «akkordleiken» og «ordleiken»: En komposisjonsteknikk der de trekker tilfeldige akkorder og ord, og bruker det som utgangspunkt til låtskriving.

– Akkordene kan fungere veldig fint sammen, men det kan også bli skikkelig snodige greier, forteller Bliksrud.

For grappa er det ikke så farlig

om det blir snodig. Målet er ikke nødvendigvis å lage det vakreste resultatet, men å finne nye måter å skape noe sammen på.

– Det er strengt forbudt å ta tilbake en akkord bare fordi noe annet høres bedre ut, sier Wold. – I alle fall om man har brukt opp

sitt ene *takeback*.

På jakt etter nærhet

Generelt er grappa lite interessert i å følge algoritmer og trender for å skape en hit. En av grunnene til at de trekkes mot visesjangeren, er at teksten står i fokus. Det opplever de som en motsats til både musikkbransjen og kulturen i samfunnet generelt.

– Jeg føler det er en god medisin mot det livet vår generasjon lever, med så mye inntrykkskaos og lettspist underholdning. Bare det å vite at man nå skal sette seg ned og høre på tekst, uten så mye annet rundt, sier Rogde.

Det at låtene både skrives og fremføres på akustiske instrumenter, mener bandet at gir en egen nærhet til musikken.

– Det gjør det veldig tilgjen-

Sigurd Rogde (25), Hersleb Visekollektiv

lytte ordentlig, og de slipper følelsen av å bli solgt et produkt.

– Jeg tror det er lett for band med veldig planlagte estetikker og målgrupper å bli veldig forbrukerrettet i det de lager, i stedet for at musikken bare er seg selv, sier Blikrud.

For Hersleb Visekollektiv er det avgjørende at musikken de-

har fått kritikk for at tekstene deres ikke er politiske nok.

– Det hender vi har konserter der det kan sitte en gammel blitzer som har gledet seg til å høre ordentlig vise, som tenker «Faen, de synger jo bare tøys og tull og fjollete tekster», sier Rogde.

Å skrive med en tydeligere politisk brodd er uansett ikke et

En brun og snodig bar

At de skulle bli akkurat Hersleb Visekollektiv, beskriver bandet som ganske tilfeldig. Flere av dem har kjent hverandre siden videregående, og de bodde i kollektiv sammen i årene etter. Kollektivet ble et slags samlingssted, der ulike konstellasjoner av musikere møttes for å spille. Noen

hver for seg, før de innså at det ga mening å slå seg sammen. Om noen uker feirer gruppa treårsjubileum.

Lavterskel og inkluderende

De siste månedene har bandet gått fra å arrangere visekvelder til også å arrangere viseklubb. Visekveld er forbeholdt band som vil spille konsert, mens viseklubb er åpen for alle som vil komme og spille.

– Vi fant ut at det var en kjeller på Josefines Vertshus som ikke ble brukt, og tenkte at det var et bra sted å arrangere noe, forteller Lie Skår.

Viseklubben har blitt en ny møteplass for musikere. Spesielt for dem som ikke er helt etablerte eller ikke har begynt å satse på musikken ennå. Målet er at det skal være så lavterskel å spille som mulig: Ølet er billig og alt er lov, så lenge det er viser.

– Det er noe litt mer lettbeint enn visekveldene, sier Blikrud.

– Som publikum aner man jo ikke hva man får høre før man kommer. Det blir mye rart, og mye bra.

For noen blir viseklubb første sjansen til å stå på en scene som musiker.

– Det kommer mye dritbra fra folk som ikke har spilt så mye før, sier Rogde.

– Det er fint at de har et sted der de kan komme og vise fram sine ting.

Fellesskap på veien

De siste ukene har kollektivet tatt med visekveldene rundt omkring i Norge. Årets sommerturné, den tredje i rekken, beskriver de som sin hittil beste. Til tross for at bilen var nær ved å bryte sammen på veien, fikk de for første gang gjennomført alle seks stopp uten frafall.

– Døra falt av, forteller Lie Skår.

I Bergen hadde de konsert med innslag fra lokale poeter, og i Flatdal gikk de fra dør til dør for å invitere bygda til konsert i en lokal låve.

Fellesskapet og det lekne ved å lage musikk sammen er noe kollektivet håper å verne om i fremtiden. De avslører at et av målene deres er å lage et helt album med sanger basert på akkord- og ordlek. Og at det nesten definitivt blir en ny sommertur-

Det kan bli skikkelig snodige greier

Erland Wiggen Blikrud (25), Hersleb Visekollektiv

né neste år.

Med seks gjennomførte stopp og én dør mindre er kollektivet klare til å ta fatt på høstesongen hjemme i hovedstaden. Viseklubben ruller videre – og døra står åpen for de som måtte ha en låt på hjertet.

universitas@universitas.no

LEIK: Hersleb Visekollektiv vil fortsette å skrive om «barnslige» ting.

gelig å spille sammen, både i kjøkken og stuer, sier Erichsen. – Det skaper en slags intimitet.

Prøver ikke å bli popstjerner

Visesjangeren har blitt stadig mer populær blant unge de siste årene, og grupper som Uld og Pumpegris trekker store publikum. Hersleb Visekollektiv tror populariteten skyldes at det er kort vei fra måten musikken blir skapt på til det publikum faktisk får se på scenen.

– Mye av poenget med viser er jo at det er et ekte menneske som har skrevet en sang og så spiller den sangen, mener Blikrud.

– Jeg tror folk liker hvor enkelt og greit det er.

Kollektivet merker at denne enkelheten skaper en helt spesiell tilstedeværelse i rommet. Folk legger vekk mobilene for å

res lages på egne premisser:

– Jeg tror det skinner gjennom at vi ikke prøver å bli popstjerner, men at vi spiller det vi spiller fordi vi liker det, avslutter Blikrud.

Tøys, tull og fjollete tekster

Fjørtoft tror at dagens interesse

mål for gruppa:

– Det er utrolig krevende å skrive gode politiske tekster, sier Fjørtoft. – Man kan ikke gjøre det «bare fordi».

I stedet tar de gjerne utgangspunkt i hverdagslige eller surrealistiske scenarier for å røre ved dypere temaer.

«Faen, de synger jo bare tøys og tull og fjollete tekster»

Sigurd Rogde (25), Hersleb Visekollektiv

for vise- og folkemusikk er drevet av en lengsel etter det nære og upolerte. Det tror hun skiller den fra tidligere folkemusikkbølger, som den seneste på 70-tallet, som i større grad har vært politisk motivert.

Bandet forteller at de tidligere

– En sang om noen som ikke dukker opp på øving eller om en dronning, tar for seg litt tulle temaer, men de brukes til å utbrodere noe dypere, forklarer Blikrud.

av de første sangene til det som skulle bli Hersleb Visekollektiv, ble skrevet på balkongen der.

Det var Johannes Granaas, bandets uoffisielle manager, som de beskriver som et syvende medlem, som først kom med ideen om å arrangere visekveld på baren han jobbet i, Hersleb Bar & Grill.

– Vi tenkte det kunne vært lettis å spille der, fordi den er så sykt brun og snodig, forteller Blikrud, før han skjærer en grimase og legger til: – Eller var. *Rest in peace.*

Baren, som i dag er stengt, huset kollektivets første visekveld til fullt hus. Siden det har de bare fortsatt. I begynnelsen spilte de ikke som ett band. Visekollektivet ble født av en samling av flere grupper. Duoen Wold Wiggen, trioene Vildebjønn Selskap og Sigfiz opptrådte først

DEBATT

Idé- og debattredaktør: **Albert Randsborg**
albertandsborg@gmail.com 938 27 476

KJØR DEBATT

Ber vi om for mye?

Den amerikanske drømmen lever best her hjemme i Norge. Vårt langstrakte land har sølvmedaljen i sosial mobilitet (kun slått av Danmark), lav arbeidsledighet og gratis utdanning uansett hva du vil studere! Det er digg å være ung og norsk, eller hva?

Skal man tro sommerens nyhetssaker er det jo stikk motsatt. I Dagens Næringsliv kunne man for eksempel lese om Oslo-studenten som virkelig ikke ville ta mastergrad, men følte seg tvunget til det fordi han ikke fikk jobb noe sted. Forrige uke kunne man lese TV 2s artikkel om lektoren som heller ikke får seg jobb, selv om Norge «skriker etter lærere». I april kunne man lese i Universitas at to av tre nyutdannede realister (som tradisjonelt har firmaer kastet etter seg) heller ikke får jobb. Arbeidsmarkedet virker mer og mer som boligmarkedet: Det vanskeligste er å komme seg inn.

Dissonansen mellom generasjonene er øredøvende. På den ene siden har du de unge som står overfor en grusom ny teknologisk utvikling. Ver-

den har alltid fortalt oss at det ordner seg så lenge man har god utdanning og jobber hardt, samtidig som man ser firmaer sparke halve staben for å satse på kunstig intelligens (KI). På den andre siden har du den eldre garden, som mener vi er for kresne. Da jeg fortalte mine foreldre om TV 2-saken, opplyste de meg om at kilden kun søkte jobber i Oslo. Det var nærmest gitt for dem at vi bør akseptere realiteten, bite tenna sammen og flytte livet til tiltakssonen i et par år om det trengs. Det kan det jo hende de har helt rett i. Er det for mye å be om at vi alltid får jobbe der vi ønsker?

Vi har uansett en debatt om hva det skal bli av oss i vente. Hvor mye arbeidsledighet gjemmer seg i universitetsgangene blant masterstudenter som heller vil være i jobb? Skal vi akseptere det KI gjør med arbeidsmarkedet vårt, eller skal vi kjempe imot det? Og ber vi faktisk om for mye når vi bestiller verdenen som ble lovet oss?

Den amerikanske drømmen lever kanskje best i Norge. Så hold den i live, da vel!

Av AR

Ukas overhørt

Jeg har gått helt Ghislaine Maxwell på alle jeg kjenner

engasjert kollega

Djevelen er jo litt geit da

kvasisatanistisk journalist

DEBATTREGLER I UNIVERSITAS

Har du overhørt/lest noe artig/forferdelig/overraskende blant dine medstudenter?

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

samt på hvilket universitet/hvilken høyskole du overhørte det.

Alle sitater blir publisert anonymt.

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

■ Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

ARKIVFOTO: ISABEL SVENDSEN BERGE

78 prosent færre utvekslingsstudenter på 1, 2, 3

Utteksling er en uerstattelig del av akademien, mens regjeringen gjør det systematisk mindre tilgjengelig.

Utteksling

Anna Furset, leder i Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo

I 2023 innførte regjeringen studieavgift for studenter utenfor EU, EØS og Sveits. 78 prosent av utvekslingsstudentene forsvant, med en kraftig nedgang i studenter fra det globale sør. Universiteter har vært tydelige på at en kostnadsdekkende studieavgift, kombinert med et skyhøyt kostnadsnivå i Norge, gjør det nesten umulig å konkurrere om internasjonale studenter.

Det er likevel studentene og institusjonene som må rydde opp etter et politisk eksperiment som har gått kraftig galt.

Universitetet i Oslo (UiO) anerkjenner selv at nedgangen er størst i land i Asia og Afrika. Disse studentene er mer enn tall i statistikken. Vi mister perspektiver, erfaringer og kritiske blikk på fag og samfunn. Det er ikke bare urettferdig; det er faglig korttenkt. Norske universiteter blir mindre relevante i en globalisert verden, til skade for alle studenter.

Regjeringen ser ut til å tro at man kan skru opp prisen uten å skru ned kvaliteten. Logikken er enkel: Internasjonale studenter skal betale, universitetene skal få inntekter og budsjettet kan kuttes tilsvarende. Problemet er at disse inntektene aldri kom, fordi studentene ble borte. Mangfoldet forsvant, mens kuttene består. Regjeringen har gjort kunnskap til noe som kan selges og legges inn et forventet overskudd i budsjettet. Det er en illusjon av effektiv ressursbruk.

Det koster å utdanne mennesker, men vi betaler tilbake som aktive deltakere i samfunnet, ikke med inngangspriser. Utvekslingsstudenter er en del av et internasjonalt kunnskapsfellesskap som Norge er avhengig av. Å utdanne dem er en investering.

Regjeringen har innsett at ordningen ikke fungerer som de håpet. Derfor må ikke studieavgiften være helt kostnadsdekkende lenger, og institusjonene har fleksibiliteten til å sette ned avgiften. Likevel består

kravet om studieavgift. De gir institusjonene «handlingsrom» uten å reversere de statlige kuttene. UiO og andre institusjoner står igjen med et strukturelt økonomisk hull. Regjeringen kan dermed si at de har «lyttet til innspillene» og «tilpasset regelverket» samtidig som de beholder innsparingen i statsbudsjettet. De gir universitetene frihet, uten tilstrekkelige midler.

UiO har vært kritisk til skolepenger, men står nå i en situasjon der det reelle budsjettkuttet består av inntektene uteblir. Resultatet kan bli å øke studieavgiftene ytterligere. Det er et farlig spor.

Dette er et symptom på en større politisk linje. Regjeringen har gjort universiteter og studenter til dem som må ta støyen for en utdanningspolitikk som ikke henger sammen, verken faglig eller sosialt.

Gratisprinsippet er ikke en historisk fotnote eller en nostalgisk idé om «gamle dager». Det handler om noe helt grunnleggende: hvem som har tilgang til kunnskap.

Når høyere utdanning blir dyrere for internasjonale studenter, blir det særlig dyrere for dem som ikke kommer fra rike familier eller land. Regjeringen kan ikke samtidig snakke varmt om internasjonalisering,

solidaritet og globalt ansvar, og føre en politikk som gjør norske universiteter til luksusprodukthyller for dem som har råd.

Jeg forventer at regjeringen innrømmer at koblingen mellom studieavgifter og budsjettkutt har vært et feilgrep. Jeg forventer at de reverserer kuttene som ble begrunnet med inntekter som aldri kom. Jeg forventer at de slutter å behandle internasjonale studenter som inntektsmodeller.

Regjeringen kan gjøre mer enn kosmetiske justeringer. De kan velge å gå i retning av bredere tilgang, reelt mangfold og et sterkt gratisprinsipp. Eller de kan fortsette å gjøre kunnskap til en vare og internasjonale studenter til en budsjettpost.

debatt@universitas.no

Hvordan skaper vi drikkepress uten å mene det?

Fadderuka er manges første inntrykk av studentmiljøet. Hvordan bidrar man til et fellesskap hvor studenter kan være seg selv?

Fadderuka

Camilla Lunde, leder for forebygging i Blå Kors

De fleste møter opp i fadderuka med det samme håpet: å finne noen å høre til sammen med. De første dagene setter ofte tonen for resten av studietiden. Det er her mange får sitt første inntrykk av studentmiljøet.

Når vi ønsker å høre til, kan signalene rundt oss bety mer enn vi liker å tro. Tall fra Blå Kors vi-

ser at 44 prosent av unge voksne mellom 18 og 29 år synes det er ubehagelig å takke nei til alkohol. Én av tre oppgir at de heller takker ja enn å måtte forsvare hvorfor de ikke vil drikke, og 53 prosent mener at de som ikke drikker alkohol blir utelatt fra sosiale sammenhenger.

Når vi snakker om drikkepress,

ser mange for seg noen som aktivt prøver å overtale andre til å drikke. Men for de fleste oppstår presset som summen av små ting: Når nesten alle arrangementer dreier seg om alkohol, og det å velge annerledes er en ekstra forklaring. Ingen trenger å si «du må drikke» for at et slikt press skal oppstå.

De fleste studenter ønsker ikke å ekskludere noen. Likevel kan vi være med på å skape en kultur der noen føler at de må tilpasse seg for å passe inn. Det handler om hvilke normer som etableres når et nytt studentkull møter opp, hva som oppfattes som vanlig og hva nye studenter føler at de må gjøre for

å bli en del av fellesskapet.

Her har faddere et særligt ansvar. For alle faddere kan det derfor være verdt å stille seg ett enkelt

Målet med fadderuka har aldri vært at flest mulig skal drikke alkohol

spørsmål: Bidrar man til et fellesskap hvor nye studenter kan være seg selv, eller et fellesskap hvor de først må tilpasse seg for å passe inn?

Samtidig ser vi tegn til endring. Flere unge ønsker å drikke mindre, og interessen for alkoholfrie alternativer vokser. Flere studie-

steder og studentmiljøer forsøker også å legge til rette for et bredere tilbud under studiestarten, og mange studiesteder har alkoholfrie arrangementer under fadderuka.

Likevel beskriver flere studenter at disse aktivitetene noen ganger oppleves som oppvarmingen før den «egentlige» delen av kvelden begynner.

Målet med fadderuka har aldri vært at flest mulig skal drikke alkohol. Målet har vært at flest mulig skal finne noen å høre til sammen med. Da har vi skapt et studentmiljø der fellesskapet er sterkere enn forventningene.

debatt@universitas.no

Avslører lektorutdanningen skolens systemiske problemer?

Skolen og universitetet hemmes av de samme strukturene, uten at ILS gjør noe med det.

Lektorutdanning

Knut Oddvar Skaug, lektorstudent ved UiO

For meg som lektorstudent ved Institutt for lærerutdanning og skoleforskning (ILS) på Universitetet i Oslo (UiO), ser det ut til at ILS feiler i sin egen pedagogikk, og utdanner framtidens lærere til å videreføre de samme feilene i skolen.

En av ILS' feil angår dybdelæring. Tavleundervisningen i seminarer gjentar innholdet i pensumtekster, men på en mer

overfladisk måte. Diskusjonsoppgavene handler om å huske innholdet i tekstene og å diskutere tekstene innenfor deres egne rammer. Slik mangler undervisningen på ILS både dypdykk i, og koblinger på tvers av pensum – til tross for at studenter får høre om viktigheten av begge. Overlappende pensumtekster som teller like mye i vurderinger gjør det naturlig å lære så mye man trenger fra hver

tekst, men ikke mer. Det samme insentivet rår når ILS' studenter ender opp som lærere i grunnskolen og på videregående skoler.

Et liknende eksempel er at ILS minner studenter om viktigheten av tilpasset opplæring, men tvinger studentene gjennom likt pensum. Igjen tvinges også elever i skolen til å følge et felles pensum.

Et tredje eksempel er at ILS minner studenter om verdien av likeverd, men sorterer studentene inn i ulike jobber, studier og selvbilder ved å gi dem karakterer. Elever i skolen utsettes, om noe,

for et enda mer intenst og normativt karakterpress enn studenter.

ILS' pedagogiske idealer motvirkes altså på universitetet av de

Jeg ønsker meg et ILS som utfordrer pedagogikkfagets begrensninger, ikke viderefører dem

samme strukturene som motvirker lærere i skolen. ILS unngår å tematisere eksemplene over, og hjelper framtidens lektorer til å bli som dem selv: fulle av fine ord som «dybdelæring», men tomme for den faktiske dybdelæringen.

Jeg ønsker meg et ILS som blir bevisst strukturene på universitetet, og hjelper studentene sine med å se strukturene i skolen. Å sette skolesystemkritisk litteratur på pensum er et naturlig første steg. Jeg ønsker meg et ILS som utfordrer pedagogikkfagets begrensninger, ikke viderefører dem. Jeg ønsker meg et ILS som tenker

ut, prøver ut og forsker på strukturelle endringer i skolen, og går foran som et forbilde på veien mot framtidens utdanningssystemer. For det mener jeg ikke ILS gjør i dag.

debatt@universitas.no

Lektorutdanningen utdanner høyt kvalifiserte faglærere

UiOs lærerutdanninger er forskningsbaserte og gir studentene både praktiske ferdigheter for arbeid i klasserommet og kritiske perspektiver på skolen.

Lektorutdanning

Jonas Bakken, Faglig leder av Lektorprogrammet på Institutt for lærerutdanning og skoleforskning

I debattinnlegget «Avslører lektorutdanningen skolens systemiske problemer?» kommer det fram at Knut Oddvar Skaug ønsker seg et annet profesjonsfag enn det han har møtt i lektorutdanningen ved UiO. Skaug mener at den norske skolen har en rekke grunnleggende problemer, og han ønsker seg et profesjonsfag som avslører og

kritiserer «strukturene i skolen».

At profesjonsfaget i lektorprogrammet har en annen profil, har han helt rett i. Lærerutdanningene ved UiO bygger på innsikter fra internasjonal forskning på hva som kjennetegner god lærerutdanning, et forskningsfelt der flere av ILS sine faglærere er aktive bidragsyttere. Det som særpreger

lærerutdanningene ved UiO er et sterkt fokus på klasseromsforskning og på sentrale ferdigheter i læreres arbeidshverdag. Pedagogikken og fagdidaktikken har som hovedoppgave å sette studentene i stand til å planlegge undervisning, drive klasseledelse, tilpasse opplæringen til ulike elever og vurdere elevenes kompetanse.

Sammen med den solide fagkompetansen som studentene får fra faglige emner ved HF, MN, SV og TF, bidrar disse ferdighetene til at lektorstudentene blir svært ettertraktete på arbeidsmarkedet. Over 90 prosent av lektorstudentene fra UiO får jobb innen tre

måneder etter fullført utdanning. Dette er det få andre utdanninger i Norge som kan måle seg med.

Kritiske perspektiver på skolesystemet er også en del av lærer-

Lærerutdanningene ved UiO bygger på innsikter fra internasjonal forskning

utdanningen, og i kollegiet diskuterer vi om dette burde fått enda større plass. Lærere skal være kritiske og reflekterte profesjonsutøvere, og Skaugs debattinnlegg vitner om at dagens lærerstudenter på ingen måte er ukritiske. Ansaret til en profesjonsutdanning,

som også er underlagt føringer fra en nasjonal rammeplan, er å forberede studentene på en yrkeskarriere i den norske skolen – både i form av praktiske ferdigheter, og i form av en kritisk holdning til egen praksis og skolesystemet som helhet. Hvordan vi kan gjøre dette best mulig, er noe vi jobber med og diskuterer hver eneste dag.

Denne høsten går vi inn i endringsarbeid i forbindelse med lanseringen av ny rammeplan for lærerutdanningene. I dette arbeidet er innspill fra lærerstudentene, som det fra Skaug, svært viktige.

debatt@universitas.no

Anmelderredaktør: **Elisa Turcato Bakken**
elisarbakken@gmail.com 418 43 948

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

Madmax - «Citadel»
Et morsomt og eventyrlig lydlandskap. Som skapt for en søndagstur i skogen.

Reolo - «Følgefeil»
Låta er svært folk-preget, samtidig som rockefoten vil trampe. En flott kombo jeg ennå ikke vet hvordan man danser til.

Bla-podden - «Odysseen spesial»
To kruttønner av noen litteraturvitere og en veldig trivelig idéhistorieprofessor prøver å dra deg gjennom det forhistoriske heltediktet.

Superfökk - «Grønn»
Støyete og deilig fra et band med sjangertøylende overskudd.

Plate:

Uanstrengt og variert

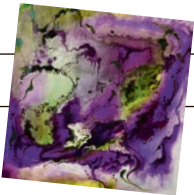
FOTO: CÉCILE NORMAND

FOTO: MARIT OTHILIE THORVIK

Etter to Spellemann-nominasjoner og et stempel som rockeyndling av NRK er forventningene til Ea Othilde store. Med ett unntak lever hennes nye EP opp til *hypen*.

You'll leave the city

Hvor: EP
Når: Ea Othilde

You'll Leave The City gir både assosiasjoner til gamle rockeikoner og mer moderne indieartister. Ifølge artisten selv inspireres hun særlig av Radiohead og PJ Harvey. Svært ulike kunstnerskap, men begge kjent for en grunnleggende melankolsk og en sår nerve som Ea Othilde viderefører. Herfra spenner EP-en bredt og leker seg med elementer fra forskjellige tidsepoker.

Det feminine og myke uttrykket i låta «Room #21» fører for eksempel umiddelbart tankene til den unge amerikanske indie-prinsessa Clairo.

Min indre musikknerd vekkes av et originalt uttrykk og tidvis uventede melodier i de fem låtene. Når én låt tones

ut, venter jeg spent på hvordan den neste høres ut. Variasjonen mellom hver låt løfter EP-en og gjør det utvilsomt til en interessant lytteropplevelse.

Broren min kommenterte nylig at en EP bare er et uferdig album, men Ea Othilde sin seneste EP virker ganske så fullendt. Fra «Room #21» sitt behagelige lydbilde til låta «Florence», der det er mer trøkk og tempo, virker det som at hver eneste bit av EP-en er intensjonell og godt gjennomarbeidet. Resultatet blir, som med mye bra musikk, en samling låter som virker merkelig uanstrengte. Balansen mellom et rått og ungt uttrykk, som likevel ikke oppleves for kaotisk eller tilfeldig, er imponerende.

Sterkt om... det ikke så farlig

Selve tekstene virker for meg noe abstrakt, som når Ea Othilde i låta «City of Love» synger *I shed my skin in bed / and dive into the city of love*. Kanskje virker tekstene også mer abstrakte fordi instrumentene får fylle mye, og vokalen flyter sammen med dem. Men samspillet mellom vokal og instrumenter fungerer godt. Dette skaper et deilig sammensmeltet landskap som det er behagelig å lene seg tilbake i.

Jeg mistenker at tematikken er knyttet til kjærlighet, men jeg er faktisk ikke sikker. Ikke er det så farlig heller, jeg digger musikken selv om jeg ikke er så sikker på hva budskapet er. I noen partier kan man likevel skimte noe dypt

personlig fra tekstuniverset, eksempelvis i linjen «I wish I didn't grow up in this anger / then I wouldn't be impatient with my lover» i låta «#Room 21».

Min eneste, men nådeløse, kritikk av EP-en er låta «I Forgot You». Her noterte jeg at den var kjedelig første gang mens jeg lyttet. Det er riktignok en viss oppbygging i låta, men for meg er det noe monotont over den. Om jeg skulle foreslått et bruk av denne låta hadde det vært til en ungdomsserie som sikter seg inn på en slags Y2K-estetikk. Der hadde den fungert midt i blinken.

Soundtrack til Løkka-baddies

Ea Othilde er fra Oslo, og jeg ser for meg at EP-en vil bli en hit blant *løkka-baddies*. Den utgjør en fin fortsettelse av musikkutgivelsene som har gitt artisten stemplet *up-and-coming*, og viser at Ea Othilde har stort potensial. Samtidig som hun siden første utgivelse i 2022 har fremvist et gjenkjennbart uttrykk, viser singlene utgitt i fjor og denne EP-en en mer rockete utvikling. PJ Harvey ville vært stolt.

At denne anmeldelsen kommer samtidig som høstsemesteret begynner passer bra. Med et sårt, rocka og uanstrengt uttrykk er EP-en perfekt egnet i headsettet når man tar turen til fadderuka eller første forelesning.

Freia Catana Aasdalen
anmeldelser@universitas.no

Ukas anbefaling med forbehold

Ballkontroll

Eg har for mange ballar i lufta. Det har sikkert du òg. Dei seier ein må prioritere. Eg har gått ein annan veg. Fleire ballar. For eg har nemleg byrja å sjonglere. Med faktiske ballar. Ein dag låg dei berre der. Tre små, mjuke ballar. Kor vanskeleg kan det vera, tenkte eg. No er dette alt eg har. Eg hadde aldri trudd eg trong ballar. Alt eg ser blir no vurdert etter eitt kriterium: Kan det kastast? Ein snusboks, ein deodorant, eit

par sokkar. Endelause moglegheiter. Eg er ikkje flink, men sjølvtiliten har ikkje fått det med seg. Folk rundt meg er nok mindre begeistra. Dei manglar visjonar. Du har allereie for mange ballar i lufta. Tre til skadar ikkje. Men hald avstand.

Beate Bjella, journalist i Universitas

Hvem: Travle folk
Hva: Sjonglering Hvorfor: Ein treng fleire ballar i lufta

Ukas advarsel

Ragnarok på 2 500 000 m²

Søppel og soundbokser så langt øyet kan se. Glovarme øl, nedsatt lungekapasitet og vape med smak av syntetisk jordbær. Å sovne i dunsten av inntørket oppkast på teltduken. Å våkne klokken syv til lyden av nabocampens KI-genererte partylåt «Mussepige». Å pusse tennene på et myggbefengt, hovent ansikt foran eksens nye kjæreste. Å desperasjonstisse i en avlagt vinkartong i pitten til The Cure. Å skråle vekk

all selvhøytidelighet til Zara Larsson. Å finne neste-kjærlighet i en 100 meter lang kø for å bæsje, å betale 80 kroner for fem minutter i en spyleslangedusj, å svømme en tur i «klamydiasjøen» ganske gratis. Å komme i kontakt med naturen, uheldig utslett og indre drifter. 2600 DKK for inngang, opphold og frelse ved nærmeste utgang.

Åsne Skeie, journalist i Universitas

Hvem: Urmennesket
Hva: Roskilde festival Hvorfor: Frigjøring

Film:

Stor underholdning, tamt antikrigsbudskap

Christopher Nolan gjør litteraturhistoriens mest betydningsfulle langdikt til en tre timer lang actionmontasje. Filmen engasjerer hele veien, men den dyptgående antikrigstematikken som Nolan forsøker å skildre, drukner i action og underholdning.

The Odyssey

Regissør: Christopher Nolan
Hva: Episk drama
Hvor: Vega Scene
Når: 17. juli (norsk premiere)

To parallelle historier fortelles i The Odyssey. Hovedpersonen er Odyssevs. Hans kone, Penelope, har i over 20 år ventet på sin ektemann, og er nå omringet av en haug friere som ønsker å ta henne til hustru. Odyssevs, på sin side, har gjennom syv år utslettet sin hukommelse ved å spise lotusblomster servert av gudinnen Kallypso på en øde øy.

Gradvis kommer krigen og den turbulente hjemreisen tilbake til Odyssevs: Massakren av Troja, sirenenes lokkende sang, Poseidons vrede ute på havet. Og til slutt, familien som venter på ham hjemme i Ithaka.

En velorkestret actionmontasje

Odyssevs' hjemreise skildres gjennom hyppig klipping frem og tilbake i tid og perspektiver, et imponerende kostyme- og set-design, og et lyddesign der selv det minste skritt høres i et sammensurium av grisehyl, menneskerop, buestrenger og knivstikk. Resultatet er en storartet samling actionsekvenser.

Disse er på sitt beste når de, i tillegg til å engasjere, drar oss inn i karakterenes mentale tilstand. Scenen med Kyrke som mater Odyssevs' mannskap med kjøtt som forvandler dem til griser, er et godt eksempel på dette. Langsomt ser vi hender og negler bli til labber, ansikt til snuter og lyden av frykt og forvirring til lyden av grisehyl. Her evner Nolan både å underholde, samtidig som han lar publikum ta del i mannskapets marerittaktige forvandling. Eller sekvensen der man ser fragmenter av en aldrende Odyssevs' mareritt fra krigen. Klippingen mellom den vonde drømmen, hvor hans menn drukner, og

en plaget Odyssevs på stranda i nåtid, skildrer traumet med engasjerende virkemidler. Vi føler Odyssevs' smerte og forvirring på kroppen. Når spenningen får en slik emosjonell og psykologisk dybde, tar man større del i filmens tematikk om krigens grusomheter.

Tematikken drukner

Men, dessverre mislykkes Nolan med å kombinere action med sin overordnede antivoldtematikk i alt for store deler av filmen. Underholdningen tar for stor plass.

Ta for eksempel Troja-massakren. Ved å vise oss hvordan trojanerne blir slaktet etter Odyssevs' geniale manøver (den trojanske hesten), og hvordan dette minnet hjemsøker Odyssevs, forsøker Nolan å få frem et antivoldbudskap. Problemet er at scenen i alt for stor grad bygges opp rundt *suspens* og spetakkel, uten at dette spetakkelet føles ubehagelig på seeren. Snarere tvert imot er det spennende å se på. Volden, døden og Odyssevs' anger vises, men grusomhetene knyttet til disse elementene forblir værende på trygg avstand.

Dette er et problem som er gjennomgående i Nolans filmografi. Enten det er Dunkirk, Oppenheimer eller The Odyssey. Underholdningen, *suspensen* og det *hollywoodesque* tar så mye plass i disse filmene at krig og vold aldri blir det marerittaktige og forferdelige som Nolan impliserer på at det er gjennom sitt tematiske fokus.

Hvorfor så seriøs?

En annen grunn til at jeg sliter med å bli emosjonelt investert i karakterene, er hvor

seriøse og alvorstunge de fremstår. Dette er heller ikke utypisk for Nolan, og store deler av fanskaren ser ofte forbi dette. Jeg husker fortsatt hvordan Robert Oppenheimer i filmen om ham selv i høytidelig alvor leste et utdrag fra diktet Bhagavadgita: «I am become death, the destroyer of worlds», idet hans elsker rir ham. Hvem har sex på denne måten uten å le?, tenker jeg. Så kan du si; «Det er en film», og joda, det er riktig, men Nolan prøver åpenbart å få filmene sine til å være mer enn bare eskapisme. Han vil også formidle psykologi og tematikk. Da er det problematisk at karakterene blir filmatiske helter, heller enn levende personer.

Dette gjennomgående alvoret er ekstra synd når Homers karakter Odyseevs er utgangspunktet. For den originale Odyssevs rommer både mer og mindre enn en stor og ærbødig helt. Han er også fjollete, utro, frekk, og i besittelse av et stort ego. Matt Damons tolkning blir i overkant heltemodig og tungsindig. Dette gjør ham mindre menneskelig, noe som leder til at man ikke sympatiserer med ham i den grad vi må for at Nolans overordnede tematikk skal gjøre et inntrykk på seeren utover å bli underholdt.

Når alt kommer til alt anser jeg The Odyssey som et mesterlig stykke høytbudsjetts «actionporno». Den er verken ekte eller sjelig inntrykksfull, men gir en flyktig nytelse der og da. Men tre timer med storartet og vulgær underholdning, det får han til hele veien. Og det skal man ikke kimse av, selv ikke når utgangspunktet er Homer.

Erik Wensaas
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender uke 33 & 34

15/8 Oslo Jazzfestival: Hachikō på Becco

Hachikō – kjent som verdens snilleste hund, og nå også en av landets mest eksperimentelle grupper hva gjelder en sammenblanding av jazz og hiphop. Siden oppstart har de høstet en rekke gode omtaler for sin originale og uortodokse produksjon. I forbindelse med Oslo Jazzfestival 2026 bygger bergensbandet opp til god stemning i bougie omgivelser. Jazzentusiast eller ei, det er gøy å få med seg litt av denne energiske folkefesten. Og til det skader ikke med et godt glass vin.

Hva: Oslo Jazzfestival
Hvor: Becco Bar
Når: Lørdag 15. august kl. 22:00

19/8 Mpagi Art: Ungt Blod

Tidligere i år omtalte avisa kunstmeteren Ludvig

Mpagi. En ung Blindern-student som sikter mot stjernene og nå, enn så lenge, har landet eget galleri på Tjuvholmens fineste adresse. Universitas gratulerer. Utstillingsprogrammet er sprek og tett. På fire snaue uker presenterer Mpagi fire unge kunsterskap. Neste uke er det maler Marcus Soddano som viser frem nye arbeider, før det hele nok avsluttes med et pang idet William Heimdals pensel får fylle lokalet. Det later til at utstillingsformatet utgjør et friskt pust på Oslos kunstsene. Vi får håpe dette kun er begynnelsen på Mpagis gallerivirksomhet.

Hvor: Tjuvholmen Alle 23
Når: 01.08 – 31.08

20/8 NYTT KORT: førpremiere

Nytt kort er et utviklingsprogram for unge filmskapere i Oslo omegn, og er slik et viktig springbrett for den neste generasjonen på feltet. Denne kvelden presenteres seks kortfilmer som alle er et resultat av et år med intenst arbeid. Hvordan få jobb på et bibliotek? Hvor gjemmes barndomsminner? I hvilken grad kan man kna sin egen skjebne? Og bør man i det hele tatt kna så mye? Dette er spørsmål som vil bli rettet søkelys mot. Programmet virker både actionfylt og melankolsk. En fin tematisk bredde til en passe rolig torsdagskveld. På varme og livelige Vega Scene vil du få innblikk i hva som rører seg av nyskapende filmkunst. Her finnes det sikkert også gode muligheter for prat og diskusjon i etterkant av visningene.

Hvor: Vega Scene
Når: Torsdag 20. august

FOTO: MELINDA SUE GORDON / UNITED INTERNATIONAL PICTURES

Prinsessen som Hennum kunne målbinde

Tidligere i avisen kan man lese om Ingrid Alexandras ankomst på universitetet. Ad notam-redaksjonen var selvfølgelig også til stede. At hun valgte nettopp denne solfylte morgenen for sin ankomst, mens det er snøtung vinter i Australia, kan få hvem som helst til å ville ta seg en solidaritetsstripe. Kanskje det er litt anstrengt på hjemmebane? Det blir bare spekulasjoner.

I god journalistisk ånd har vi selvfølgelig gått rett til kilden. Mens prinsessen sliter seg opp trappene utenfor GS klarer redaksjonen såvidt å presse seg forbi rektor Hennum som har hodet mistenkelig nærme prinsessens gluteus-muskulatur.

– Hva er prinsessens favorittfarge på fotlenker? prøver

vi, men prinsessen holder seg taus.

Kanskje vil hun heller snakke om sommerferien.

– Har prinsessen hatt en fin ferie på Little Saint James? Vi oppfatter en rykning, men svar uteblir.

Mens prinsessen setter seg til rette på benken utenfor ES og retter på buksebeinet for fotografen, ser vi vårt snitt og roper:

– Hva synes prinsessen om doene i kjelleren på sitt nye fakultet?

Dette vekker prinsessens oppmerksomhet. Hun åpner munnen for å svare, men rekker ikke ytre et ord før den røde arméen av SV-faddere kaster seg over henne for å sikre seg diplomatpasset de ellers aldri vil få kloa i.

Av Roy al Ist

Ukas studentvin

LENGSEL: Omsider var sommerferien over, og vi kan endelig samles i Universitas' lokaler for å dele historier over noen glass vin igjen. Selv om lengselen har vært stor, så kom hverdagen litt brått på - derfor hjelper det at semesterets første vin smaker som en forlengelse av en perfekt sommerdag. Denne rosé-vinen lukter som en blanding av sitrus, blomster og bær. Den har slettes ikke den bismaken mange av oss forbinder med rosé - panelet minnes tøffe dager fra Roskilde og hytteturer som attenåringer, da pappkartonger med salt rosévin gikk på høykant og resulterte i sure oppstøt. Tvert i mot, smaker dette syrlig og frisk bringebærsaft, med en godt balansert sødme. Panelet sier seg enige i at det er en av de bedre rosévinene vi har smakt. Unn deg selv en slant ekstra fra storstipendet og nyt siste smak av sommeren. Bare ikke kast denne bort på fadderuka...

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

COS Rosa di Lupo 2025

Pris: 279,90 kroner
Land: Italia, Sicilia
Alkohol: 11,50 prosent

Gyri Høiset, vinanmelder i Universitas

Klagebrevet

Kjære «fattig student», slutt å syte!

I ukas avis kan du lese om Oslo som verdens dyreste studentby. Universitas belyser saken, og ønsker som alltid å representere studentenes perspektiver. Likevel må også Universitas, som enhver annen redaksjon, vektlegge enkelte stemmer over andre. En av våre lesere føler seg oversett i ukas artikkel, og i et forsøk på å opprettholde den transparente nyhetsånden til Universitas, har avisa valgt å gi moteikonet Mitcho utløpsplass på avisas bakside.

Oslo er verdens dyreste studentby, Oslo-studenten har knapt råd til leie, hva skal stakkars Oslo-studenter gjøre nå? Jeg åpner Universitas, og nok en gang blir jeg møtt av en sytete runkering av mislykkede klovner!

Det denne inkompetente redaksjonen ikke klarer å innse er hvor givende økonomiske utfordringer faktisk kan være. Hva skjedde med den ræ studenten, som herdes og merkes av Oslo?! Det Oslo, det Kristiania om du vil, som utfordrer, innoverer og pusher generasjoner med pågangsdrivere! Hvorfor tror du studenter spiser veggis? Handler på Fretex? Studentene i Oslo har aldri vært mer chic! Og dette imaget skal være eksklusivt! Trange kår er jo en del av viben – hvorfor må vi sympatisere med de som ikke håndterer dette? Jeg har sagt det før, og jeg sier det igjen: Ikke alle kan være løkka-hipster!

Greit nok at dere er studentenes vaktbikkjer, men hvem er da studentene? Øvre Blindern er jo Universitas' største leserskare, og om redaksjonen hadde gløttet ut mot spiseområdet utenfor SV-fakultetet, så hadde nok pipa fått en annen lyd. Vi snakker tote-bags henta GRATIS fra foreningsdagen, ull-cardigans arvet etter mormor, og en je ne sais quoi som klagete ny-innflyttere bare kan drømme om! En gjeng med løsningsorienterte estetikere som lar seg inspirere av Oslos utfordrende terreng, heller enn å sutre.

Ikke bare er jeg uenig med Universitas' håpløse innfallsvinkel til den økonomiske situasjonen i Oslo – jeg stiller meg samtidig sterkt kritisk til påstanden i seg selv! Oslo er verdens dyreste studentby? Javel? Hva med New York?! London?! Der snakker vi byer hvor studenter lever fra hånd til munn, og hva er resultatet? Stilikoner hele jævla gjengen!

Å plassere Oslo der oppe sammen med de store kidsa er nærmest en fornærmelse. Om noe så er vi en tryhard kopi av det de prøver på i København, og vi er langt ifra like kule som de!! Det er nettopp dyre tilstander som presser frem de stiligste studentene, og Oslo-studentene trenger større utfordringer. Artikkelens som kan leses i ukas utgave undergraver denne ambisjonen FULLSTENDIG.

Universitas må slutte å sympatisere med byens gnålere. Det er på tide å se potensialet i studentene, i alle fall i noen av dem, og la den fattige hipster-ånden få det spillerommet den fortjener. Det skal være vanskelig å være student, og som en vellykket fattiglus er jeg forbanna lei av studentbevegelsens uendelige tilrettelegging! Personlig gleder jeg meg til det kommende semesteret, med høye utgifter og ingen inntekt – jeg har det helt passe jævlig, men ser jævlig langt over gjenomsnittet bra ut.

KVISS-KIRIAN

1. Hvor mange universiteter er det i Norge?
2. Hva slags bachelorgrad har pave Leo XIV?
3. Hvilket studium er det skiskytter Sturla Holm Lægreid nå har begynt på?
4. I hvilket år vant Albert Einstein nobelprisen i fysikk?
5. Hvem spilte Robert Oppenheimer i Christopher Nolan sin film «Oppenheimer»?
6. Hva er Christopher Nolans mest innbringende film?
7. Hvem skrev låten «Red Right Hand», som blant annet ble brukt som kjenningsmelodi i Peaky Blinders?
8. Hvem er den eneste amerikanske presidenten som har trukket seg fra embetet?
9. I hvilket år endte Vietnamkrigen?
10. Hvilke land grenser Vietnam til?
11. Hvis du ønsker å kjøre fra Norge til Nord-Korea, hvor mange grenseoverganger må du passere?
12. I hvilke moderne land befant de syv undrene av den antikke verden seg?
13. Norge har hatt to folkeavstemninger om EU-medlemskap. I hvilke år?
14. Hvilke to store himmelfenomener kunne du oppleve på onsdag 12. august?
15. Hvor kan du finne Den store røde flekken?
16. Hvem scorte Norges ene mål mot England i årets fotball-VM?
17. Hva heter lederen for Norges fotballforbund som nå nevnes i kampen om å ta over etter Gianni Infantino som president i FIFA?
18. Hvilken diagnose fikk Frank Løke etter å ha

sykklet 700 kilometer i rittet Offroad Finnmark?

19. Hvilket år er det snakk om? Nasdaq blir grunnlagt, Trygve Bratteli danner regjering, Lasse Kjus blir født, Jim Morrison dør og Willy Brandt får Nobels fredspris?

20. Hva forbinder disse? Oasis; Bee Gees; The Carpenters; Jonas Brothers

av Kirian Helgeby, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

0-4. **Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

5-9. **AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

10-14. **Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.

15-20. **Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. 12. Matematikk. Han har i tillegg en mastergrad i teologi og en doktortrad i kanonisk rett (kirkerett). Fysikk og astronomi på Uio! 4. 1921 5. Cillian Murphy 6. The Odyssey 7. Nick Cave & The Bad Seed (som forvring opptrer på Øyafestivalen! dag. 13. august) 8. Richard Nixon 9. 1975 10. Kina, Laos og Kambodsja 11. 12. Norge til Russland, og Russland til Nord-Korea 12. Hellas, Egypt, Tyrkia og Irak 13. 1972 og 1994 14. Sofdommylvise 15. Jupiter 16. Andreas Scheiderup 17. Lise Klavenes 18. Rabdommylvise 19. 1971 20. Band bestående av søsken

Rebus

HINT: Fra Sydney til tigerstaden Send løsning universitasdesk@gmail.com
FORRIGE LØSNING: «Kjøpe hele Sverige» Det klarte Tore B, Ola og Jøgge